अनुक्रमणिका

१)	संपादकीय - **अमुल बनसोड**	३
२)	प्रभू भोजन - **जे.सी.चोट**	५
३)	वचनाचा शोध - **जेरी बेट्स**	१०
४)	चवाठ्यावर सिंह आहे - **पी.के. वर्गीस**	१३
५)	पित्याची इच्छा - **डॉन एल. नॉरवुड**	१६
६)	विश्वास - **हैंस जे. डेडरशेक**	१९
७)	परमेश्वराला आज्ञापालन पाहिजे - **डी.आर.बॉगस**	२१
८)	येशू आणि वधस्तंभ - **विलर्ड ओर्लिस**	२३
९)	अरूंद मार्ग - **बॉबी डॉकरी**	२७
१०)	तारणाची साखळी - **जॉनी रामस**	२९
११)	क्षमा आणि राज्य - **गॅरी सी. हॅम्पटन**	३१
१२)	कारभारीपणा - **डब्ल्यू. डग्लस हैरिस**	३५
१३)	पवित्रतेसाठी बोलावणे - **टोनी डब्ल्यू बॉयड**	३८

१४) प्रचारकांचे प्रकार ४२

१५) शुद्धतेसाठी संघर्ष - **रमेश खंडारे** ४०

१६) येशू ख्रिस्त देवाचा पूत्र - **बेसिल ओवरटन** ४५

१७) ख्रिस्ताचे अस्तित्व - **स्टीव विलियम्स्** ४७

१८) येशूचे मरण आणि त्याचे जिवंत होण्याचे सामर्थ्य - **रॉन ब्रायंट** ४९

१९) अंतरिक्षाची साक्ष - **वेयन जैकसन** ५१

२०) पवित्र शास्त्राच्या अध्ययनाचे ५ प्रकार

- **क्लेरेंस डिलोक, ज्युनिअर** ५३

२१) त्याची इच्छा पूर्ण करण्याची गरज - **लियोन बारनस** ५५

२२) प्रकटीकरणाचे पुस्तक - **सनी डेविड** ५७

२३) बायबल बाप्तिस्मा आणि सुवार्ता तारण - **पेरी एन. हॉल** ६०

२४) दाखल्याचे सामर्थ्य - **वेन जॅक्सन** ६२

२५) पवित्र शास्त्राविषयी थोडक्यात - **फ्रँकलिन कॅम्प** ६६

२६) पवित्र आत्मा कोण आहे ? - **जे.सी.चोट** ६९

२७) मुलाला शिक्षण दे - **जैक हैरिमन** ७४

• • •

संपादकीय
पहिल्या शतकातील ख्रिस्ती लोक

- अमुल बनसोड

पहिल्या शतकातील लोक प्रभुच्या मंडळीचे सभासद होते आणि आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी (प्रेषितांची कृत्ये २०:७) उपासना करण्यासाठी भाकर मोडण्यासाठी (प्रेषितांची कृत्ये २:४२); (करिंथकरास पहिले पत्र १५:२१-३४). स्तोत्रे गीते गाण्यासाठी (इफिसकरास पत्र ५:१८-२०; कलस्सैकरास पत्र ३:१६,१७). एकत्र सहवासात भाकर मोडण्यास व प्रार्थना करण्यात तत्पर असत. (प्रेषितांची कृत्ये २:४२; थेस्सलनीकाकरास पहिले पत्र ५:१७). मंडळीच्या मदतीसाठी, जे की जगाचे सर्वात माठे कार्य आहे, आपल्याला यश मिळाले असेल त्या मानाने देण्यासाठी (करिंथकरास पहिले पत्र १६:२, करिंथकरास दुसरे पत्र ९:६,७) आणि सर्वात मोठा संदेश जो मनुष्याला मिळू शकतो जे की परमेश्वराचे वचन आहे, ऐकण्यासाठी (प्रेषितांची कृत्ये २:४७, २०:७) एकत्र होत असत.

हे ख्रिस्ती लोक स्थानिक मंडळीमध्ये काम करत आणि एकत्र उपासना करत होते. प्रत्येक स्थानिक मंडळ्यां त्यांच्या वडील लोकांद्वारे चालवल्या जात होत्या. (प्रेषितांची कृत्ये १४:२३), (फिलिप्पैकरास पत्र १:१, तीताला पत्र १:५). ह्या स्थानिक मंडळ्या एक दुसऱ्यांशी केवळ

येशूसोबत आपल्या बंधनानी जोडलेल्या होत्या जो की त्या मंडळीचे मस्तक आहे ज्या मंडळीला त्याने रचलेले आहे.

जर आज आम्ही त्या मंडळीचे सभासद आहोत जिचे सभासद पहिल्या शतकातील ख्रिस्ती लोक होते तर आम्ही त्याच सुवार्तेला म्हणजे येशूचा मृत्यू, त्याचं गाडल्या जाणे, आणि त्याचे पुन्हा जिवंत होण्याला ऐकणे आवश्यक आहे. आम्ही हे शिकवू की लोकांनी पापासाठी पश्चात्ताप करून येशूच्या नावात बाप्तिस्मा घेणे आवश्यक आहे. (गलतीकरास पत्र ३:२६,२७). आम्ही शिकवू की लोकांना पहिल्या शतकातील ख्रिस्ती लोकांसारखे येशूच्या पुढे समर्पण करून त्यांच्यासारखेच ख्रिस्तांच्या मंडळीमध्ये मिळविल्या जाणे आवश्यक आहे. (प्रेषितांची कृत्ये २:४७)

जर आपण खरे ख्रिस्ती आहोत तर आम्ही उद्देश, शिक्षण, संगठण,जीवन आणि आनंदाच्या नवीन कराराच्या नमुन्याचा सांभाळ करायला पाहिजे. ख्रिस्ताच्या मंडळीचा उद्देश आजही तोच आहे जो तेव्हा होता, तो म्हणजे हरविलेल्यांना शोधणे आणि त्याचे तारण करणे (लूक १९:१०).

• • •

आम्ही हे शिकवू की लोकांनी पापासाठी पश्चात्ताप करून येशूच्या नावात बाप्तिस्मा घेणे आवश्यक आहे. (गलतीकरास पत्र ३:२६,२७).

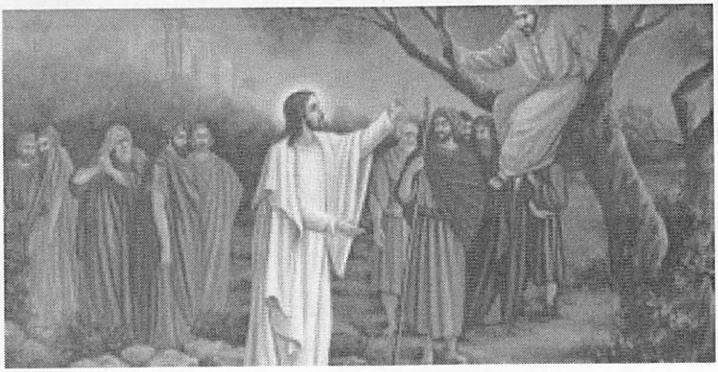

प्रभू भोजन

- जे.सी.चोट

या धड्याच्या आधी आम्ही हे पाहू की, प्रभू भोजन काय आहे? जसे जसे आपण पूढे जाऊ तसतसे पुष्कळशा गोष्टी स्पष्ट होऊन जातील. प्रभूभोजनात आपण भाकर खातो जी आम्हाला येशूच्या शरीराची आठवण करून देते आणि द्राक्षरस आम्हाला येशूच्या रक्ताची आठवण करून देतो. प्रेषित पौलाने म्हटले होते की, ''कारण जे मला प्रभूपासून मिळाले तेच मी तुम्हाला सांगितले आहे की, ज्या रात्री प्रभू येशूला धरून देण्यात आले त्या रात्री त्याने भाकर घेतली, आभार मानून ती मोडली आणि म्हटले हे माझे शरीर आहे हे तुमच्यासाठी आहे. माझ्या स्मरणार्थ हे करा. मग भोजन झाल्यावर त्याने प्याला घेऊन तसेच केले आणि म्हटले हा प्याला माझ्या रक्ताने झालेला नवा करार आहे. जितक्यांदा तुम्ही हा पिता तितक्यांदा माझ्या स्मरणार्थ हे करा. कारण जितक्यांदा तुम्ही ही भाकर खाता व हा प्याला पिता तितक्यांदा तुम्ही प्रभूच्या मरणाची तो येईपर्यंत घोषणा करिता.'' (करिंथकरास पहिले पत्र ११:२३-२६). निसंशय ख्रिस्ती लोकांना भाकर आणि द्राक्षरसामध्ये भाग घेण्यासाठी

म्हटले आहे. ज्या की भौतिक वस्तू आहेत, परंतु आमच्यासाठी हे आत्मिक भोजन आहे. हे भोजन शारीरिक भूक आणि तहान मिटविण्यासाठी नाही.

दुसऱ्या ठिकाणी आपण हे पाहणार आहोत की प्रभूभोजनाची स्थापना कोणी केली होती? आम्ही पाहतो की, येशूने स्वत: ह्याची स्थापना केली होती. वल्हांडण सण जो जुन्या करारानुसार वर्षातून एकदा येत होता, येशूने यावेळेस आपल्या शिष्यांना एका ठिकाणी एकत्र केले आणि त्यांच्यासोबत आपल्या मृत्यूच्या पूर्वी या शेवटच्या भोजन खाण्याची इच्छा दर्शविली आणि येथेच त्याने प्रभूभोजनाची स्थापना केली होती आणि प्रभूभोजनाच्याविषयी आपल्या शिष्यांना सांगितले की ज्यांना येशूच्या मागे चालणारे लोक अर्थात ख्रिस्ती लोकांनी त्याच्या मृत्यूला स्मरण करण्यासाठी द्यावे लागणार होते. ह्याच्याद्वारे त्यांनी त्याचे दु:ख, यातना तसेच त्याचे रक्त वाहिल्या जाण्याचे स्मरण करायचे होते. यावर पवित्र शास्त्राच्या नवीन करारामधून पाहू या, "नंतर बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी शिष्य येशूकडे येऊन म्हणाले, आपणाकरिता वल्हांडणाच्या भोजनाची तयारी आम्ही कोठे करावी म्हणून आपली इच्छा आहे ? त्याने म्हटले नगरात अमूक एका माणसांकडे जाऊन त्याला सांगा की गुरू म्हणतात, माझी वेळ जवळ आली आहे. मी आपल्या शिष्यासह तुमच्या येथे वल्हांडण सण करतो. मग येशूने सांगितल्याप्रमाणे शिष्यांनी जाऊन वल्हांडणाची तयारी केली. संध्याकाळ झाल्यावर तो बारा शिष्यासह भोजनास बसला; आणि ते भोजन करीत असताना त्याने म्हटले मी तुम्हास खचित सांगतो तुमच्यातला एकजण मला धरून देईल. तेव्हा ते फार खिन्न झाले आणि प्रत्येक जण त्याला विचारू लागला, प्रभूजी मी तर नाही ना? त्याने उत्तर दिले, ज्याने माझ्या बरोबर ताटात हात घातला तोच मला धरून देईल. मनुष्याच्या पुत्राविषयी जसे लिहिले आहे तसा तो जातो खरा; परंतु जो मनुष्याच्या पुत्राला धरून देतो त्या मनुष्याची केवढी दुर्दशा होणार. तो मनुष्य जन्मला नसता तर ते त्याला बरे झाले असते. तेव्हा त्याला धरून देणारा यहुदा ह्याने विचारले, गुरूजी मी तर

नाही ना? तो त्याला म्हणाला, होय तूच. मग ते भोजन करीत असताना येशूने भाकर घेतली व आशीर्वाद देऊन ती मोडली आणि शिष्यास देऊन म्हटले, घ्या, खा हे माझे शरीर आहे आणि त्याने प्याला घेतला व उपकार स्तुती करून तो त्यास दिला व म्हटले, तुम्ही सर्व ह्यातून प्या. हे माझे (नव्या) "कराराचे" रक्त आहे. हे पापांची क्षमा होण्यासाठी पुष्कळांकरिता ओतले जात आहे. मी तुम्हास सांगतो की, मी आपल्या पित्याच्या राज्यात तुम्हाबरोबर नवा द्राक्षरस पीईपर्यंत येथून पुढे द्राक्षाचा हा उपज पिणारच नाही."(मत्तय २६:१७-२९)

हे एक असे भोजन होते ज्यामध्ये जगातून गेल्यावरही भाग घेत राहणे होते. त्याने त्यांना हे अभिवचनही दिले होते जेव्हाही ते एकत्र येतील त्यांच्यामध्ये तो उपस्थित राहील (मत्तय १८:२०). तिसऱ्या ठिकाणी आपण हे पाहू की भाकर कशी तयार होते? पवित्रशास्त्र आम्हाला हे सांगते की ती बेखमीर भाकर असे. ज्यामध्ये काही खमीर न मिळालेले असावे. (निर्गम १२:१७, मत्तय २६:१७). चौथ्या ठिकाणी आम्ही पाहतो की, प्याल्यामध्ये द्राक्षरस असावा. द्राक्ष अनेक जागी आढळतात आणि द्राक्षापासून तयार मनुकेपण प्रत्येक ठिकाणी आढळतात.

पाचवी गोष्ट आम्ही ही पाहतो की ही भाकर काय येशूच्या खरोखरच्या शरीरात परिवर्तीत होऊन जाते ? काही लोक चुकीचे शिक्षण देतात की भाकरीत भाग घेतेवेळी येशूच्या वास्तविक शरीरात परिवर्तीत होऊन जाते. हे सत्य नाही असे कदाचित यासाठी म्हटले जाते की, येशूने म्हटले होते. "आभार मानून ती मोडली, आणि म्हटले हे माझे शरीर आहे, हे तुमच्यासाठी आहे. माझ्या स्मरणार्थ हे करा. (करिंथकरास पहिल पत्र ११:२४). येशू आपल्या शिष्यांना हे सांगण्याचा प्रयत्न करत होता की भाकरीच्याद्वारे ते कोणत्याप्रकारे त्याच्या देहाची आठवण करू शकतात. एक असा देह ज्याला सर्व प्रकारच्या यातनांचा सामना करावा लागला. यासाठी की पापी मनुष्याला तारण मिळू शकेल.

सहावी गोष्ट आम्ही पाहायला इच्छितो द्राक्षरस काय खरोखर रक्त बनते? नाही हे पण एक चुकीचे शिक्षण आहे की द्राक्षरस खरोखर रक्त बनते. "येशूने म्हटले हे माझे (नव्या) 'कराराचे रक्त' आहे. हे पापाची क्षमा होण्यासाठी पुष्कळाकरिता ओतले जात आहे" (मत्तय २६:२८). पवित्र शास्त्र कोणत्याही प्रकारचे रक्त पिण्याची मनाई करते. (प्रेषितांची कृत्ये १५:२९).

सातवी गोष्ट आम्ही ही पाहू इच्छितो प्रभूभोजन कोठे घेतल्या जात होते, आणि आज कोठे घेतल्या जाते? आम्हाला माहीत आहे की हे राज्य अर्थात मंडळीमध्ये घेतल्या जाते. (मत्तय २६:२९)

आठवी गोष्ट आपण पाहू की आठवड्याच्या कोणत्या दिवशी प्रभू भोजन घेण्यात यावे ? प्रेषित २०:७ मध्ये आपण वाचतो की पौल आणि ख्रिस्ती लोक आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी अर्थात रविवारी उपासना करण्यासाठी एकत्र येत होते आणि याच दिवशी प्रभूभोजनात भाग घेत होते. आम्ही वाचतो "आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी भाकर मोडण्यासाठी एकत्र जमलो तेव्हा पौलाने त्याच्याबरोबर भाषण केले; तो दुसऱ्या दिवशी जाणार होता आणि त्याने आपले भाषण मध्यरात्रीपर्यंत लांबविले." भाकर मोडण्याचा अर्थ प्रभू भोजनाशी आहे.

नववी गोष्ट आपण पाहू की आठवड्याचा कोणता दिवस प्रभू भोजन घेण्यासाठी उचित आहे? कारण प्रभूने आपल्या वचनात आठवड्याच्या पहिल्या दिवसाविषयी म्हटले आहे आणि आम्हाला उपासना याच दिवशी केली पाहिजे.

दहावी गोष्ट आम्ही हे ही पाहू की ख्रिस्ती लोकांनी किती वेळेस प्रभू भोजनात भाग घ्यावा? आम्हाला माहीत आहे की आठवड्याच्या पहिला दिवस प्रत्येक आठवड्यात येतो यासाठी ख्रिस्ती लोकांनी प्रत्येक आठवडयात यामध्ये भाग घेतला पाहिजे. (प्रेषितांची कृत्ये २:४२, करिंथकरास पहिले पत्र १६:२).

अकरावी गोष्ट जी आपण पाहू इच्छितो ती ही आहे की प्रभूभोजनात कोणत्या प्रकारे भाग घ्यावा ? प्रेषित पौलने दाखवले होते की कशाप्रकारे

प्रभूने याची स्थापना केली होती आणि नंतर तो म्हणतो, ''कारण जितक्यांदा तुम्ही ही भाकर खाता व हा प्याला पिता तितक्यांदा तुम्ही प्रभूच्या मरणाची तो येईपर्यंत घोषणा करिता म्हणून जो कोणी अयोग्य प्रकारे ही भाकर खाईल अथवा प्रभूचा प्याला पिईल तो प्रभूचे शरीर व रक्त ह्यासंबंधाने दोषी ठरेल. म्हणून माणसाने आत्मपरीक्षण करावे आणि मग त्या भाकरीतून खावे व त्या प्याल्यातून प्यावे. कारण त्या शरीराचे मर्म ओळखल्याशिवाय जो खातो व पितो तो खाण्याने व पिण्याने आपणावर दंड ओढवून घेतो'' (करिंथकरास पहिले पत्र ११:२६-२९).

बारावी गोष्ट आम्ही ही पाहू इच्छितो की प्रभू भोजन घेण्याचा काय अर्थ आहे? किंवा हे घेण्याचा उद्देश काय आहे? प्रभूभोजन एक आठवण आहे. म्हणजे हे घेण्याचा उद्देश हा आहे की येशूच्या मृत्यूची आठवण करणे यासाठी मनुष्य वधस्तंभावर खिळल्या गेलेले शरीर आणि वधस्तंभावर वाहिलेल्या रक्ताची आठवण करू शकेल.

तेराव्या स्थानी आपण हे पाहतो की, प्रभू भोजनात कोण भाग घेतात. यामध्ये ख्रिस्ती लोक भाग घेतात अर्थातच खरे विश्वासू योग्य ख्रिस्ती.

शेवटची गोष्ट आम्ही ही पाहतो की प्रभू भोजनाद्वारे कोणाला आदर मिळतो. आम्ही पाहतो की, याद्वारे प्रभू येशूला आदर मिळतो. जे ख्रिस्ती यामध्ये भाग घेतात त्यांना ह्याद्वारे शक्ती मिळते. हे आम्हाला आठवण करून देते की, आमच्या तारणासाठी जी किंमत दिली होती तिला न विसरणे. यामध्ये भाग घेतांना आम्ही येशूच्या वधस्तंभाकडे पाहतो, त्याची परत येण्याची वाट पाहतो, तसेच जगाला प्रचार करतो की येशू ख्रिस्त त्यांना तारण देईल, जे त्याची आज्ञा मानून त्याजकडे येतील.

• • •

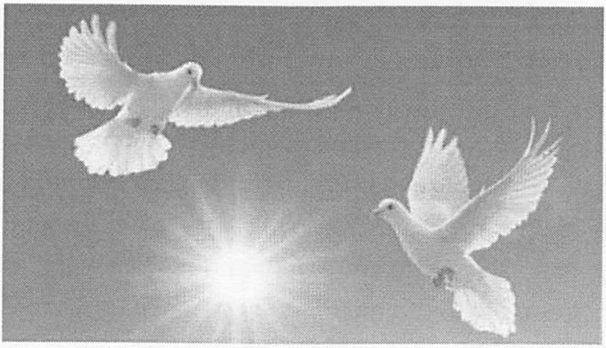

वचनाचा शोध

(रोम १३:८-१४)

- जेरी बेट्स

१) कुणाच्या ऋणात राहणे चूक आहे काय? (वचन ८)

२) पौल का म्हणतो की, जर आपण दुसऱ्यावर प्रीती करतो त्याने नियमशास्त्र पाळले आहे. (वचन ८)

३) पौल कोणत्या नियमांबद्दल सांगत आहे. (वचन ९)

४) आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करणे म्हणजे काय? (वचन ९)

५) नवीन करारात या खेरीज कोणी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करण्याविषयी सांगितले आहे ? (वचन ९)

६) प्रीती हे नियमशास्त्राचे पूर्णपणे पालन कसे आहे. (वचन १०)

७) योहान ३:१६,१७ मध्ये योहान म्हणतो, आपल्या बंधूवर प्रेम करणे म्हणजे त्याच्यासाठी मरणे किंवा त्याला मदत करणे. तो असे का सूचवतो की, प्रेम म्हणजे कृतीद्वारे एखाद्यास मदत करणे, जेव्हा पौल सुचवितो की, आपल्या बंधूवर प्रेम करणे म्हणजे त्यास इजा, हानी न पोहोचविणे. (वचन १०)

८) एखाद्याने जागृत, विचारी राहणे केव्हा गरजेचे आहे ? (वचन ११)

९) 'अंधारातील कर्मे' कशाशी संबंधीत आहे ? (वचन १२)

१०) प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री आपण कशी धारण करू शकतो ? (वचन १२)

११) दिवसा योग्य प्रकारे चालणे म्हणजे काय ? (वचन १३)

१२) चैनबाजी करणे म्हणजे काय? (वचन १३)

१३) ख्रिस्ताला परिधान करणे म्हणजेच प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धारण करणे काय ? (वचन १२,१३)

१४) देहवासना पूर्ण करणे योग्य आहे का? (वचन १४)

एकमेकांवर प्रीती करणे ह्याशिवाय कोणाच्या ऋणात राहू नका. कारण जो दुसऱ्यावर प्रीती करितो त्याने नियमशास्त्र पूर्णपणे पाळले आहे. कारण 'व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, लोभ' ह्या आज्ञाचा आणि दुसरी कोणतीही आज्ञा असली तरी तिचाही सारांश, 'जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती कर' ह्या वचनात आहे. प्रीती शेजाऱ्याचे काही वाईट करीत नाही म्हणून प्रीती हे नियमशास्त्राचे पूर्णपणे पालन होय.

समय ओळखून हे करा. कारण तुम्ही आता झोपेतून उठावे अशी वेळ आली आहे. कारण आपण विश्वास ठेवला तेव्हापेक्षा तारण आता आपल्याजवळ आले आहे. रात्र सरत येऊन दिवस जवळ आला आहे म्हणून आपण अंधकाराची कामे टाकून द्यावी आणि प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धरण करावी. दिवसाढवळ्या साजेल असे आपण शिष्टाचाराने चालावे. चैनबाजीत व मद्यपानात, विषयविलासात व कामासक्तीत, कलहात व मत्सरात नसावे, तर तुम्ही प्रभू येशू ख्रिस्ताला परिधान करा आणि देहवासना तृप्त करण्यासाठी तरतूद करू नका.

टीप : या उताऱ्याचे दोन भाग विभागले आहेत. प्रथम भाग आपणास आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करण्यास सांगतो तर दुसरा शुद्धतेबद्दल,

पावित्र्याबद्दल सांगतो. पौल गृहीत धरून बोलतो की आपण स्वत:वर प्रीती करतो म्हणून तो म्हणतो जशी स्वत:वर तशी आपण इतरांवर प्रीती केली पाहिजे. आपण म्हणू शकू की आपण खूप प्रीती केली किंवा ती इथपर्यंत आहे जेव्हा आपण इतरांवर प्रीती करतो तेव्हा आपोआप नियमशास्त्राचे पालन करतो. कारण प्रीती शेजाऱ्याचे अहित किंवा हानी करण्यास सांगत नाही. प्रीतीविना आपण वरपांगी नियमांचे पालन करू शकतो पण कुणीही खऱ्या प्रीतीविना नियमांच्या आज्ञेत राहू शकत नाही.

उताऱ्याच्या दुसऱ्या भागात पौल आम्हास जागृत राहण्यास प्रेरित करतो. विश्वासणारे आपण झोपले आहोत हे दाखवितात. या गोष्टीमुळे परिस्थितीच्या तातडीवर भर दिला आहे. अंधारातील कार्ये किंवा पाप नेहमी रात्रीशी निगडीत आहेत. आम्हास अंधारातील कामे सोडून दिवसाढवळ्या साजेल असे वागण्यास उत्तेजित करण्यात आले आहे. आम्ही आमच्या पापाकडे दुर्लक्ष करीत 'कोणीही परिपूर्ण नाही' असे म्हणू नये. जरी हे खरे असले तरी पापासाठी स्पष्टीकरण किंवा सबब नाही.

• • •

पौलाने वचनांचे तीन जोड्या सांगत पापाचे तीन वेगळे गट सांगितले आहेत. ह्यावरून दिसते की ख्रिस्ती हे मोहाला प्रतिकार करीत नाहीत आणि या भागात सांगितलेल्या कार्यात मग्न असतात. तथापि, आपण अशा वर्तणुकीचे स्पष्टीकरण किंवा सबब न देता जसा येशू पवित्रपणे या जगात राहिला तसे वागावे.

चवाठ्यावर सिंह आहे

- पी.के. वर्गीस

तुम्ही त्या लोकांचे जे कोणत्याही प्रकारे आपले कर्तव्य पूर्ण करू शकले नाही, अशा लोकांच्या त्याचे बहाण्याविषयी ऐकले असेल कौटुंबिक आणि आध्यात्मिक दोन्ही बाबतीत लोक आपल्या अपयशाला खरे ठरविण्यासाठी नेहमी बहाने बनवतात. जेव्हा आपण विचारतो की त्यांनी सुवार्तेची आज्ञा का मानली नाही किंवा सहभागितेमध्ये का आले नाहीत तर ते त्यांच्या समस्यांना आणि परेशानीला दाखवत असतात. अपयश किंवा आज्ञा न मानण्याला, परमेश्वरासमोर कोणत्याच बहाण्याला खरे ठरविल्या जाऊ शकत नाही. आळशी म्हणतो, रस्त्यावर सिंह आहे, चवाठ्यावर सिंह आहे (नितीसूत्रे २६:१३).

चवाठ्यावर सिंह असणे किती भितीदायक गोष्ट आहे. सिंह जंगलातून निघून वस्ती असलेल्या ठिकाणी आतंक पसरवितो. परंतु लक्ष द्या की आळशाने काय म्हटले होते, तो आत राहणे आणि काही न करण्याच्या बहाण्यासाठी सिंहाला उपयोगात आणत आहे. आम्ही त्याच्या चेतावनीला कसे मानू ?

जर चवाठ्यावर सिंह आहे तर आम्ही काय करावे? लपावे काय? नाही आम्हाला त्याला पकडायला पाहिजे. प्रश्न हा आहे की कसे?

जर सिंह समाजासाठी धोका आहे तर त्याला पकडणे किंवा मारून टाकणे आवश्यक आहे. त्याला मारावे लागेल. संकटाला पाहून लपून जाण्याचा प्रयत्न करणे किंवा पळून जाणे यात संकटाची समस्यापूर्ती नाही. आम्हाला या संकटाच्या समयामधून उठून जे योग्य आहे ते करायला पाहिजे. आमच्यासमोर हे एक मोठे आव्हान आहे. वचनामध्ये

येथे एका कठीण समयाला दाखविले आहे. जर आम्ही डोळे बंद करू तरीं आमच्या जीवनाची समस्या सुटू शकणार नाही. यापासून कोणीही वाचू शकत नाही. जेव्हा जीवनाच्या कठीण समस्या आमच्यासमोर येतात तर आम्हाला त्या आळशाप्रमाणे दरवाजा बंद करून बसायला नाही पाहिजे. विजय प्राप्त करायला प्रयत्न करणे आवश्यक आहे. आम्हाला आमचा मेंदू, डोळे चालवायला पाहिजे, चालवावेच लागेल.

दाविदाने गल्याथाची त्याला भिती वाटू दिली नाही. जक्कय म्हणू शकला असता की तो ठेंगणा आहे म्हणून येशूला पाहू शकत नाही. याशिवाय तो आपल्या समस्येला आटोक्यात आणण्यासाठी झाडावर चढला. पौलाने प्रभूच्या सेवेत त्याला हरवण्यासाठी आपल्या शरीराच्या काट्यांना आड येऊ दिले नाही. पेत्र, योहान आणि अन्य शिष्यांना यहुदी पुढाऱ्यांच्या हातून मार खावा लागला. परंतु ते सुवार्ता सांगत राहिले. आरंभातील ख्रिस्ती लोक छळाला घाबरले नाही किंवा त्यांनी विश्वास सोडला नाही. वंधस्तंभावरील मरणाला घाबरून येशू पळाला नाही.

पवित्र शास्त्राच्या इतिहासाच्या लोकांची आणखी खूप प्रेरणादायक घटना आहेत ज्यांनी ''चवाठ्यावर सिंह'' (अडथळे किंवा समस्या) यांना आड येऊ दिले नाही. सर्वशक्तीमान परमेश्वर आमच्याबरोबर आहे म्हणून आम्ही कोणत्याही परिस्थितीचा सामना करू शकतो परंतु आम्हाला त्याच्या सामर्थ्यावर अवलंबून राहायला पाहिजे. ख्रिस्त येशूने जगावर जय मिळविला आहे.

यासाठी ख्रिस्ती रूपात आम्हीही त्याच्या सामर्थ्याबरोबर विजय प्राप्त करू शकतो. येथे दिलेल्या वचनाला पहा जे खरोखर ''सिंहाला मारणारी'' आहेत, म्हणून आपण या विषयावर काय म्हणू? तर मग या गोष्टीवरून आपण काय समजावे? ''देव आपणाला अनुकूल असल्यास आपणाला प्रतिकूल कोण? ज्याने आपल्या स्वत:च्या पुत्रास राखून न ठेवता त्याला आपणा सर्वांकरिता समर्पण केले. तो त्याबरोबर आपल्याला सर्व काही कसे देणार नाही? देवाच्या निवडलेल्या लोकांवर दोषारोप

कोण ठेवील? देवच नितीमान ठरविणारा आहे तर दंडाज्ञा करणारा कोण? जो मेला, इतकेच नाही, तर मेलेल्यातून उठला आहे. जो देवाच्या उजवीकडे आहे आणि आपल्यासाठी मध्यस्थीही करीत आहे तो ख्रिस्त येशू आहे. ख्रिस्ताच्या प्रीतिपासून आपल्याला कोण विभक्त करील? क्लेश, आपत्ती, छळणूक, उपासमार, नग्नता, संकट किंवा तरवार ही विभक्त करतील काय? शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे तुझ्यामुळे आमचा वध दिवसभर होत आहे, कापावयाच्या मेंढरासारखे आम्हाला गणिले आहे. उलटपक्षी ज्याने आपणावर प्रीती केली त्याच्या योगे ह्या सर्व गोष्टीत आपण महाविजयी ठरतो. कारण माझी खात्री आहे की, मरण,जीवन,देवदूत,अधिपती, वर्तमानकाळाच्या गोष्टी, भविष्यकाळाच्या गोष्टी, उंची, खोली किंवा दुसरी कोणतीही सृष्ट, ख्रिस्त येशू आपला प्रभू ह्याच्यामध्ये देवाची जी प्रीती आहे तिच्यापासून आपल्याला विभक्त करावयाला समर्थ होणार नाही''(रोमकरांस पत्र ८:१३-३९).

अशी वचने आम्हाला साहस देणारी आहेत. आम्हाला आमची किंवा बहाण्यांना आम्हाला घाबरविण्यास परवानगी घ्यायला नको. निसंशय आळसाला तर काही जागाच नाही. परमेश्वराच्या प्रती आम्हाला सकारात्मक होणे आवश्यक आहे. जर आपण परमेश्वराच्या इच्छेनुसार काम करू तर याचे फार मोठे प्रतिफळ आहे.

● ● ●

> ''देव आपणाला अनुकूल असल्यास आपणाला प्रतिकूल कोण? ज्याने आपल्या स्वत:च्या पुत्रास राखून न ठेवता त्याला आपणा सर्वांकरिता समर्पण केले. तो त्याबरोबर आपल्याला सर्व काही कसे देणार नाही?''

पित्याची इच्छा

- डॉन एल. नॉरवुड

मत्तय ७:२१ येशूने फारच स्पष्ट केले आहे कोणासाठीही ख्रिस्ती म्हणून पित्याच्या इच्छेला पूर्ण करायला शिकणे गरजेचे आहे. आम्हाला स्मरण ठेवणे आवश्यक आहे की पित्याची इच्छा ते शिक्षण सर्व आहे जे ख्रिस्ताने स्वत: दिले आणि जे प्रेषितांचे शिक्षण आहे की ज्यांना देवाची इच्छा प्रगट करायला आणि लिहायला पवित्र आत्म्याची प्रेरणा दिल्या गेली होती. (इब्रीलोकास पत्र १:१२, योहान १४:२६, योहान १६:१३, पेत्राचे दुसरे पत्र १:२०,२१, पेत्राचे पहिले पत्र १:१०-१२)

नव्या करारात आज मनुष्यजातीसाठी परमेश्वराची संपूर्ण इच्छा प्रगट केलेली आहे. (पेत्राचे दुसरे पत्र १:३-४, तिमथ्याला दुसरे पत्र ३ :१६-१७, रोमकरास पत्र १:१६)

आमच्यासाठी केवळ येशूवर विश्वास ठेवून की तो तारणारा आहे व त्याच्या नावात बाप्तिस्मा घेणेच पूर्ण नाही तर आम्हाला शिकण्याची इच्छा असणे आणि त्या सर्व गोष्टीला मानण्याची इच्छा असणे अत्यंत आवश्यक आहे. तो आम्हाला पवित्र शास्त्रातून हे करायला सांगतो. (इब्री लोकास पत्र ५:८,९, याकोबाचे पत्र २:१४-२१, लूक १४:३३, मत्तय १०:३४-३९, मार्क १०:२८-३०)

इस्त्राएलचा राजा दाविद असा राजा होता ज्याची इच्छा प्रत्येक गोष्टीत यहोवाच्या इच्छेला पूर्ण करायची होती. (१ ले राजे १४:८, १ ले राजे १५:५) हे खरे आहे की दाविद चालता चालता पडला आणि त्याने भयंकर पाप केले परंतु परमेश्वराने त्याच्या पश्चात्तापामुळे क्षमा केली. कारण दाविदाने सर्वात जास्त परमेश्वराला प्रसन्न करायची इच्छा केली. ख्रिस्ती रूपात तुम्ही आणि मी पाप करून डगमगतो, तेव्हा पुष्कळ काही

आम्ही दाविदासारखेच होतो. हे शारीरिक इच्छा आणि पवित्र शास्त्रात दिल्या गेलेल्या पवित्र आत्म्याच्या निर्देशनाच्या संघर्षाचे कारण आहे. (रोमकरास पत्र ७:१४-२५, ८:१,१४, गलतिकरास पत्र ५:१३ चे अध्ययन करा.) दाविदासारखेच आम्हाला देखील प्रत्येक गोष्टीत जास्त परमेश्वराची इच्छा पूर्ण करण्यास आणि जाणून घेण्यास तत्पर राहणे आवश्यक आहे. (कलस्सैकरास ३:१-४).

दाविदाच्या मरणाच्या हजार वर्षानंतर ही पवित्र शास्त्रामध्येम्हटले की, दाविद "परमेश्वराच्या मनासारखा" होता (प्रेषितांची कृत्ये १३:२२). जे काही येथे म्हटले आहे त्याला दैनिक जीवनामध्ये लागू करण्यासाठी व्यवहारिक शब्दामध्ये चालविण्यासाठी या आपण त्या गोष्टीवर विचार करू या की ज्या गोष्टी परमेश्वराने ख्रिस्ती लोकांना करण्यासाठी म्हटले होते. ख्रिस्ताच्या मंडळीच्या सुरूवातीपासून (प्रेषितांची कृत्ये २) ख्रिस्ती लोकांना परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी आणि वधस्तंभावर येशूचा मृत्यू आणि दु:खाच्या आठवणीसाठी आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी मंडळीच्या रूपात एकत्र होण्यासाठी म्हटल्या गेले होते. (प्रेषितांची कृत्ये २:४२, प्रेषितांची कृत्ये २०:७, मत्तय २६:२६-२९, करिंथकरास पहिले पत्र ११:२३-३०, करिंथकरास पहिले पत्र १०:१६-१७). ख्रिस्ती लोकांसाठी ह्या घटना इतक्या महत्त्वपूर्ण आहे की जर ते जाणूनबुजून यांना टाळतात तर जाणूनबुजून पाप करून आपल्या प्राणास धोक्यात टाकतात. (इब्री लोकास पत्र १०:२३-३० लक्षपूर्वक वाचा.) लक्ष द्या की, जाणूनबुजून पाप करणे व्यक्तीला येशूच्या रक्तापासून वेगळे करून टाकते की जे त्याला पापापासून शुद्ध ठेवते. (इब्रीलोकास पत्र १०:२६ योहानाचे पहिले पत्र १:५-७).

प्रभूच्या वचनाचे ज्ञानच विश्वास देते. (रोमकरास पत्र १०:१७) आणि विश्वासावाचून त्याला संतोषविणे अशक्य आहे. (इब्रीलोकास पत्र ११:६). याचा अर्थ असा झाला की जर आम्ही वारंवार शिकायला जात नाही तर आपण अध्यात्मिक रीत्या अशक्त होत जाऊ आणि खोट्या

शिक्षणाद्वारे भटकून जाण्याच्या धोक्यामध्ये पडू. (योहानाचे पहिले पत्र ४:१६), उपासना, सुवार्तेच्या सभा आणि निरंतर पवित्र शास्त्र अध्ययन टाळणे, आज्ञा मोडण्याचे कारण बनल्या जाते. (इब्रीलोकास पत्र १०:२४, २५, इफिसकरास पत्र ५:१५-१७, पेत्राचे दुसरे पत्र ३:१४-१८). लक्षात ठेवा, जर तुम्ही प्रभूची इच्छा पूर्ण करत नाही तर तुम्ही स्वत:ला फसवित आहात. (याकोबाचे पत्र १:१८-२१, मत्तय ७:२१)

जेव्हा कोणी आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी सहभागिता (प्रभूभोजन) घेत नाही तर तो प्रभूच्या वचनाला खाऊ पण शकत नाही. ज्याकडून तो ''मनुष्याच्या पुत्राचा देह खाण्यास व त्याच्या रक्तामधून'' पिण्यात निष्काम ठरतो (योहान ६:४८-५८).

लक्षात ठेवा की एसावाने एका जेवणासाठी आपले ज्येष्ठपण विकले होते. आम्ही परमेश्वराच्या आज्ञा मोडण्यामुळे आपले ज्येष्ठपण हरवून जातो. (इब्री लोकास पत्र २:१-४, १२:११-१८). हा लेख वाचून यामध्ये लिहिलेल्या वचनाचे अध्ययन करा.

• • •

जेव्हा कोणी आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी सहभागिता (प्रभूभोजन) घेत नाही तर तो प्रभूच्या वचनाला खाऊ पण शकत नाही. ज्याकडून तो ''मनुष्याच्या पुत्राचा देह खाण्यास व त्याच्या रक्तामधून'' पिण्यात निष्काम ठरतो (योहान ६:४८-५८)

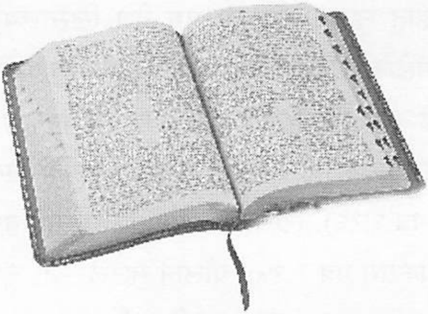

विश्वास

- हैंस जे. डेडरशेक

विश्वासाला इमानदारी आणि भरवश्याबरोबर जोडल्या गेले पाहिजे. पौलाने या गोष्टीची पुष्टी केली आहे की, ख्रिस्त येशूमध्ये प्रीतिच्याद्वारे कार्य करणारा जो विश्वास तो कामाचा आहे (गलतीकारास पत्र ५:६). आणि विश्वासावाचून त्याला संतोषविणे अशक्य आहे (इब्री ११:६). परंतु प्रेमाशिवाय विश्वास अस्वीकार्य आहे (करिंथकरास १ ले पत्र १३). तसा विश्वासही क्रियांवाचून निर्जीव आहे (याकोबाचे पत्र २:२५). यासाठी मनुष्यासाठी विश्वास हा स्त्रोतांचा झरा आहे. विश्वास विश्वासणाऱ्यांना ख्रिस्त येशूमध्ये वाचवितो, सुधारतो, समजावितो आणि सिद्ध करितो.

व्यक्तीचे मन परमेश्वरामध्ये विश्वासाद्वारे शुद्ध होते (प्रेषितांची कृत्ये १५:९). विश्वासानेच लोक पश्चात्ताप करतात आणि पापांच्या क्षमेसाठी पाण्यामध्ये बाप्तिस्मा घेतात (प्रेषितांची कृत्ये २:३८). मनुष्याला विश्वासाद्वारेच पवित्र केल्या जाते (प्रेषितांची कृत्ये २६:१८). ख्रिस्ताची सुवार्ता विश्वासाद्वारेच आज्ञापालनासाठी सर्व राष्ट्रांच्या लोकांना सांगण्यात येत आहे (रोमकरास पत्र १:५). यास्तव आपण विश्वासाने नीतिमान

ठरविलेले आहोत म्हणून आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्याद्वारे आपणास देवाबरोबर असलेल्या शांतीचा लाभ घडो (रोमकरास पत्र ५:१). विश्वास केवळ एक आहे. (इफिसकरास पत्र ४:५). विश्वासाचे रक्षण होणे आवश्यक आहे आणि ख्रिस्तीलोक विश्वासरूपी ढाल घेऊन आपल्याला वाचवितात. (इफिसकरास पत्र ६:१६). ख्रिस्ती लोकांना विश्वासात वाढणे आवश्यक आहे (फिलिप्पेकरास पत्र १:२५). पौलाने म्हटले ''जर तुम्ही विश्वासात स्थिरावलेले व अढळ राहता, आणि जी सुवार्ता तुम्ही ऐकली, आकाशाखालच्या सर्व सृष्टीत जिची घोषणा झाली व जिचा मी पौल सेवक झालो आहो, तिच्या आशेपासून तुम्ही ढळला नाही तर हे होईल (कलक्सैकरास पत्र १:२३). ख्रिस्ती लोक स्थिरतेचा विश्वास दाखवितात (कलस्सैकरास पत्र २:५). पौल नेहमी थेस्सलनीकातील आपल्या भावांच्या विश्वासाला अर्थात प्रेमाच्या परिश्रमाची आठवण ठेवित होता (थेस्सलनिकाकरास पत्र १:३). ख्रिस्ती व्यक्तीच्या विश्वासाचा बचाव होणे आवश्यक आहे. म्हणून प्रभू आम्हाला परमेश्वराची शस्त्रसामुग्री धारण करायला सांगत आहे की वाईट दिवशी टिकून राहण्यासाठी समर्थ असू. सत्य, सुवार्ता, विश्वास, तारण परमेश्वराचे वचन, प्रार्थना, वाईट दिवसांसाठी लढण्यासाठी आमचे हेच शस्त्र आहे म्हणून आम्हाला वारंवार याचा उपयोग करायची आवश्यकता आहे (इफिसकरास ६:१०-१८).

• • •

परमेश्वराला आज्ञापालन पाहिजे

- डी.आर.बॉगस

"**प**रमेश्वराचा शब्द पाळल्याने जसा त्याला संतोष होतो तसा होमांनी व यज्ञानी होतो काय? पाहा यज्ञापेक्षा आज्ञा पाळणे बरे; एडक्याच्या वपेपेक्षा वचन ऐकणे बरे" (१ ले शमुवेल १५:२२).

ही गोष्ट शमुवेलाने शौलाने सांगितली जेव्हा शौल अमालेक्यांचा वध करून परतला होता. तुम्हाला आठवत असेल की, शौल राजा अगाग आणि त्याच्यासोबत चांगल्या मेंढरेबकऱ्या, गाय, बैल घेऊन आला होता. शौलाने बहाना केला होता की त्या पशुंना त्याने परमेश्वरासमोर भेट अर्पण करण्यासाठी आणल्या आहेत. तो अमालेकींच्या प्रत्येक व्यक्तींना आणि वस्तूंना नष्ट करण्याच्या परमेश्वराच्या आज्ञेला पूर्ण करू शकला नाही.

परमेश्वराचा व्यवहार आजही तसाच आहे जसा पूर्वीच्या काळात होता. कोणत्याही वस्तूपेक्षा श्रेष्ठ जे आम्हाला वाटते ते परमेश्वराला भेट केली जावू शकते. आज्ञापालन सर्वात महत्त्वपूर्ण आहे. आता आपण वेदीवर पशुंना जाळत नाही परंतु आजही आम्ही त्याच्या आज्ञेशिवाय परमेश्वराला ती भेट द्यायचा प्रयत्न करतो, ज्यांची आपण इच्छा धरतो.

आम्ही पवित्रशास्त्रातील त्या वचनांना शोधतो, जे आपल्याला पाळायला कठीन आहे आणि सहज म्हणतो की, ते आमच्यासाठी नाही. आमचे मित्र आणि प्रियजन आहेत की त्यांचे जीवन परमेश्वराच्या वचनाच्या विपरीत आहे आणि म्हणतो की परमेश्वराने त्याच्यासाठी विशेष अपवाद बनविला आहे किंवा आणखी सहज म्हणू की, आम्ही सहज जीवनासाठी परमेश्वराच्या इच्छेला जाणून घेण्यास नकार देतो आणि आज्ञा न मानण्यास उचित ठरविण्यास म्हणतो की आम्हाला

माहीतच नव्हते, आम्ही आज्ञा कशी मानू.

स्वर्गीय पित्याला आवडणाऱ्या या वस्तूंना, या गोष्टींनी मोजू शकत नाही की प्रभूच्या मंदिरात सोन्याची किंवा चांदीच्या किती वस्तू अर्पण करतात. ह्याला परमेश्वराच्या महिमेला समर्पित महान स्वर संगतीच्या संख्या किंवा सुंदरतेने मिळविल्या जात नाही. ह्याला या गोष्टींनीही मोजू शकत नाही की आराधनेला सुंदर बनविण्यासाठी आम्ही यामध्ये काय निर्णय घेतो.

परमेश्वराला प्रसन्न करणारी गोष्ट त्याच्या आज्ञा पाळण्यासाठी हृदयाने लीन होणे म्हणजे या गोष्टी म्हणायला तयार असणे की, ''तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो'' आणि मग त्या पूर्ण करायच्या आहेत. परमेश्वर त्या लोकांचा स्वीकार करतो जे परमेश्वरलाा हे सांगण्यासाठी हा विचारही करत नाही की ते त्याला कोणती भेट चढवतील. ते आज्ञापालनात लीन होऊन, परमेश्वराच्या अनादि वचनातून शिकून शुद्ध मनाची भेट देतात.

• • •

''परमेश्वराचा शब्द पाळल्याने जसा त्याला संतोष होतो तसा होमांनी व यज्ञानी होतो काय? पाहा यज्ञापेक्षा आज्ञा पाळणे बरे; एडक्याच्या वपेपेक्षा वचन ऐकणे बरे''

(१ ले शमुवेल १५:२२)

येशू आणि वधस्तंभ

- विलर्ड ओलिंस

एका वैश्विक आधारावर हरवलेल्यांचे तारण येशू आणि वधस्तंभावर केंद्रीत होते. १९०० वर्षांपासून येशूच्या बलिदानाने मनुष्याला परमेश्वराजवळ आणले आहे. येशूला वधस्तंभावर खिळण्याच्या आधी त्याच्याबरोबर लाजीरवाणा व्यवहार केला गेला होता. तारणाऱ्याला त्याच्या शत्रूंच्याद्वारे फटके मारण्यात आले, कपडे काढण्यात आले आणि शिपायांच्याद्वारे चेष्ठा केली गेली. विरोधी लोक त्याच्या तोंडावर थुंकले आणि नंतर त्याला वधस्तंभावर चढवायला घेऊन गेले. वधस्तंभावर खिळण्याबद्दल मत्तयाने लिहिले आहे, "त्याला वधस्तंभावर खिळिल्यावर चिठया टाकून त्याची वस्त्रे वाटून घेतली. नंतर त्यांनी तेथे बसून ते त्याच्यावर पहारा करीत राहिले" (मत्तय २७:३५-३६). पुष्कळ तास कष्ट, छळ सहन केल्यावर गुलगुथामध्ये मरण पावला.

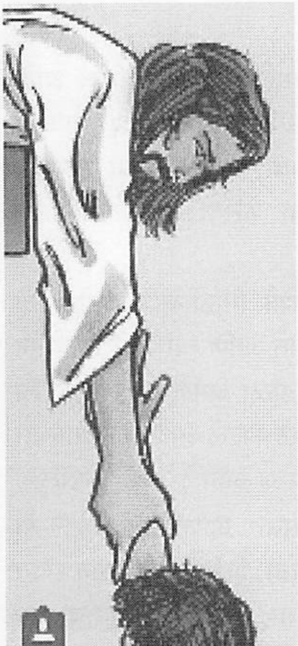

वधस्तंभ-एक प्रतिक :

वधस्तंभ ख्रिस्ती धर्माच्या महान सत्यतेचे प्रतिक आहे. सर्वप्रथम हे प्रतिक पापाच्या अति खोलपणाला सुचविते. पापाचे चिन्ह तुटलेली घरे, विभिन्न वर्गामध्ये आढळणारी घृणा आणि एक दुसऱ्याच्या अधिकारासाठी मनुष्याच्या तिरस्कारामध्ये पाहायला मिळते. परंतु मनुष्यासाठी खऱ्या प्रकाशात पापाच्या

चित्रांना दाखविण्याचा परमेश्वराचा सर्वात मोठा प्रयत्न वधस्तंभावर चढविल्या जाणे आहे.

परमेश्वराच्या पुत्राच्या मरणला जबाबदार पाप होते. मी एकदा स्वर्गवासी एच.लियो बोल्स ह्यांना "पाप ज्याने येशूला वधस्तंभावर चढविले" बोलतांना ऐकले. त्यांनी पापाच्या अज्ञानतेपासून आरंभ केला आणि नंतर घृणा, इर्ष्या, पूर्वधारणा, खोटे बोलणे, पैशाचे लोभी आणि नैतिक कमजोरीसारख्या पापांची यादी दाखविली. नैतिक कमजोरीच्या पापाची टिप्पणी करून, बोल्सने म्हटले की, "पिलात इतका कमजोर होता की तो ते करू शकला नाही. ज्याची त्याला माहिती होती की त्याला करायला पाहिजे. तो धैर्याने कार्य करू शकला असता परंतु त्याने सन्मानाच्या आपल्या नियमांना बलिदान केले आणि नैतिक भित्रेपणाच्या रूपात काम केले.

कृपा :

येशूचा वधस्तंभ परमेश्वराच्या अत्याधिक कृपेचे प्रतिक आहे. वधस्तंभावर वाहिलेल्या येशूच्या रक्ताचे सामर्थ्य सर्वांसाठी आहे. न्यायाची मागणी आहे की वाईटाला दंड दिल्या जावा. परंतु येशूच्या मृत्यूद्वारे परमेश्वर पापात पडलेल्या मनुष्यावर कृपा करितो. पापी लोक दंड मिळण्याऐवजी क्षमा प्राप्त करू शकतात.

ही कथा मेदी आणि परूशी लोकांशी मिळालेली होती. मेदी आणि परूशी लोकांचे कायदे अपरिवर्तनीय होते आणि त्यांच्या शिक्षेपासून वाचल्या जावू शकत नव्हते. डोळ्याबद्दल डोळा आणि दाताचा बदला दात होता. एका तरूणाने आपल्या मित्राचे डोळे काढले आणि कायद्यानुसार त्याच्या अपराधाचा दंड हा होता की तो तरूण आपले डोळे काढील.

अपराध्याला पेशीसाठी न्यायाधिशासमोर आणण्यात आले. या केसमध्ये न्यायाधीश अपराध्याचा पिताच होता. पित्याच्या कानात न्याय आणि दयेचा विरोधात्मक आवजा गुंजत होता. तो आपल्या पुत्रावर प्रेम

करीत होता परंतु तो कागद्याचाही सन्मान करीत होता, दोषीला शिक्षा देणे आवश्यक होते, परंतु प्रेमासाठी दयेचा मार्ग काढणे आवश्यक होते.

पुष्कळ विचार केल्यावर न्यायाधिशाने आपल्या मुलास म्हटले, "तुझ्या न्यायाधीशाच्या रूपामध्ये, मला कायद्याचा दंड देणे आवश्यक आहे, तो हे मागत आहे की त्या दोन डोळ्याच्या त्या बदल्यात ज्याना तू नष्ट केले आहे तुझे दोन्ही डोळे घ्यावेत. कायद्याच्या मागणीप्रमाणे मी काही कमी करू शकत नाही. परंतु तुझा पिता असल्याकारणाने मी कायद्याच्या अटी पूर्ण करण्यासाठी तुझी मदत करायला मी माझा एक डोळा देतो."करूणेच्या शिक्षणामध्ये पौलाने म्हटले, "परंतु देव आपल्यावरच्या स्वप्रेमाचे प्रमाण हे देतो की आपण पापी असता ख्रिस्त आपणासाठी मरण पावला" (रोमकरास पत्र ५:८). वधस्तंभ मनुष्यासाठी परमेश्वराची करूणा आणि प्रेम जाहीर करते.

तारणाचे सामर्थ्य :

वधस्तंभ मनुष्याच्या तारणाच्या सामर्थ्याचे प्रतिक आहे. पौलाने म्हटले "कारण ज्यांचा नाश होत आहे त्यांना वधस्तंभाविषयीचे शिक्षण मूर्खपण आहे; तरी ज्यास तारण प्राप्त होत आहे अशा आपणास ते देवाचे सामर्थ्य आहे" (पौलाचे करिंथकरास १ ले पत्र १:१८). वधस्तंभावर येशूच्याद्वारे मनुष्यांची भेट परमेश्वराबरोबर केली जाते.

सूटपत्र घेतलेल्या पती पत्नीची कहानी आह, जे आपल्या मरणाला टेकलेल्या लेकराच्या बिछान्याच्या दोन्ही बाजूला उभे होते. एका हाताने त्या लेकराने पित्याचा हात पकडलेला होता आणि दुसऱ्या हाताने त्या लेकराने आपल्या आईला घट्ट पकडले होते. लेकराच्या या स्थितीमध्ये असतांना त्याच्या लहान शरीरातून प्राण निघून गेला आणि आत्मा परमेश्वराजवळ परत निघून गेला, ज्याने त्याला दिला होता. परस्पर या प्रेमाच्या कार्याने दोन लहान हाताद्वारे त्यांना ओढून जवळ आणण्यात आले. हे पती, पत्नी पुन्हा एकत्र झाले आणि तुटलेले घर पुन्हा प्रस्थापित झाले.

गुलगुथा मध्ये परमेश्वराचा पुत्र एका हाताने स्वर्गात पोहचला आणि त्याने परमेश्वराला पकडले. दुसऱ्या हाताने तो मनुष्याच्या हृदयाला स्पर्श करण्यासाठी पृथ्वीपर्यंत पोहचला. वधस्तंभाचा येशू मनुष्याची भेट परमेश्वराबरोबर करण्यासाठी इच्छुक आहे.

ज्यावर आमचा तारणारा मरण पावला होता ते केवळ लाकडाचे तुकडे नव्हते. पुढच्या वेळेस जेव्हा तुम्ही "आहा तो प्रिय वधस्तंभाचे" गीत गाणार तेव्हा पुन्हा त्या परमेश्वराच्या कृपेवर, दयेवर आणि प्रेमावर विचार करा. योहानाने या प्रकारे संक्षिप्त केले आहे, "देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, यासाठी की जो कोणी त्यावर विश्वास ठेवितो त्याचा नाश होवू नये तर त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हाव" (योहान ३:१६).

"देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, यासाठी की जो कोणी त्यावर विश्वास ठेवितो त्याचा नाश होवू नये तर त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हाव"

(योहान ३:१६).

• • •

अरूंद मार्ग

- बॉबी डॉकरी

येशू प्रचार करत होता की जीवनात पसंत निवडावी लागते.

जीवनातील सर्वात वास्तववादी पसंतीमध्ये एका रूंद आणि अरूंद मार्गातून एकाला निवडणे आहे. जसे की येशूने म्हटल, "अरूंद दरवाजाने आत जा, कारण नाशाकडे जाण्याचा दरवाजा रूंद व मार्ग पसरट आहे, आणि त्यातून आत जाणारे बहुत आहेत, जीवनाकडे जाण्याचा दरवाजा अरूंद व मार्ग संकोचित आहे, आणि ज्यास तो सापडतो ते थोडके आहेत" (मत्तय ७:१३-१४). येशूने अशी बाग दाखविली नाही की शिष्य बनण्याचा मार्ग खूप सोपा आणि दु:खाशिवाय आहे. त्याने येणाऱ्या कठीण परिस्थितीबद्दल सांगितले आहे. सोपा मार्ग पण आहे, परंतु तो मरणाकडे म्हणजेच नाशाकडे आणि नेहमीसाठी परमेश्वरापासून दूर असलेला मार्ग आहे.

येशूने ख्रिस्तीत्वाला अरूंद मार्ग का सांगितले ?

१) कारण की शिष्य बनण्याच्या अटी अरूंद आणि तंग आहेत (मत्तय ७:२१, १६:२४). कोणी मनुष्य जन्मताच हिंदू, मुस्लिम, बौद्ध किंवा यहुदी असू शकतो, परंतु जन्मताच ख्रिस्ती नाही. नवीन जन्म घेणे आवश्यक आहे (योहान ३:३,५). विचारपूर्वक निर्णय घेणे, पसंतीस निवडणे आणि प्रयत्न करणे आवश्यक आहे.

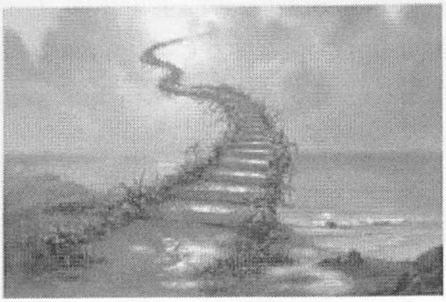

येशू स्पष्ट आज्ञापालनाची मागणी करीत आहे (लूक ६:४६, इब्री लोकास पत्र ५ :८,९).

२) कारण सत्य अरूंद आहे (योहान ८:३२). सत्याला खोट्याबरोबर सहन करण्यासाठी मोठे केल्यानंतर सत्याला सत्य म्हटल्या जात नाही. सत्य इलास्टिक नाही, ज्याची लांबी प्रत्येक व्यक्तीच्या आवश्यकतेनुसार बदलून जाईल.जेव्हा गणितज्ञ एखाद्या समीकरणाला सोडवितो तर त्याचे उत्तर "गणितीय सत्य" आवश्यक रूपात अरूंद असते. जेव्हा एखादा औषधाचा निर्माता एखाद्या औषधाला तयार करतो तर त्याला एका निर्धारित फार्मुल्यात बनविल्या जाते. आपल्या स्वभावानेच सत्य प्रतिबंधक आहे. "ख्रिस्ताचे शिक्षण धरून न राहता जो पुढे पुढे जातो त्याला देव नाही; जो शिक्षण धरून राहतो त्याला पिता व पुत्रही आहे" (२ रे योहान ९).

३) कारण वधस्तंभाची शिस्त अरूंद आहे. जेव्हा गेथशेमाने बागेत येशूने प्रार्थना केली तर त्याच्यासमोर जे विकल्प होते फारच अरूदं होते. पित्याची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी त्याला वधस्तंभासाठी स्वत:ला देणे आवश्यक होते. ख्रिस्ती जीवन आमच्याकडूनही अनुशासित जीवन जगण्याची मागणी करते (तिताला पत्र २:१२). आम्हाला रूंद किंवा अरूंद मार्गावरून एकाला निवडावेच लागणार आहे. आपल्याला वाटेल की रूंद मार्ग सोपा आहे आणि यावर चालणे कठीण नाही आणि अरूंद मार्ग कठीण आहे परंतु अति मोठा मार्ग नाशाचा आहे, तंग मार्ग जीवन आहे.

• • •

तारणाची साखळी

- जॉनी रामसे

साखळीची प्रत्येक कडी फार महत्त्वपूर्ण असते. जर एक कडी तुटेल किंवा हरवेल तर संपूर्ण साखळीच बेकार होते. पवित्र शास्त्रामध्ये या नियमाला स्पष्ट रूपात मानल्या गेले आहे. आमच्या तारणामध्ये पुष्कळशा गोष्टी आवश्यक आहेत. काही लोक म्हणतात, ''ख्रिस्त तारण करतो''आणि यामध्ये काहीच शंका नाही. परंतु मित्रांनो पवित्र शास्त्रानुसार तारणाचे पुष्कळशे कारणे आहेत. उदाहरणार्थ पवित्र शास्त्रात रोमकरास पत्र ८:२४ मध्ये आपण वाचतो की ''आपण आशा धरल्याने तरलो.'' इफिसकरास पत्र २:८.मध्ये आपण वाचतो की ''तुमचे तारण कृपेनेच विश्वासाच्याद्वारे झाले आहे.''

रोमकरास पत्र ५:१० मध्ये पौलाने आम्हाला सांगितले आहे की, आपल्याला तारण येशूच्या जीवनाकडून मिळते. इफिसकरास पत्र १:७ मध्ये आम्हाला वाचायला मिळते की, तारण येशूच्या रक्ताद्वारे होते. योहान ३:१६ आम्हाला सांगते की, विश्वास तारणाच्या साखळीची आणखी एक कडी आहे. करिंथकरास २ रे पत्र ७:१० मध्ये आपण वाचतो की, ''दु:खी असलेले तरी सर्वदा आनंद करणारे, कफल्लक असे मानिलेले तरी सर्ववस्तुसंपन्न अशी आम्ही आपली लायकी पटवितो.'' पौल आणखी म्हणतो की, ''जर तू आपल्या मुखाने येशू प्रभू आहे असे स्वीकारशील आणि देवाने त्याला मेलेल्यातून उठविले

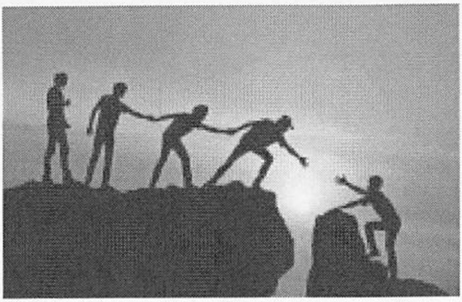

असा आपल्या अंत:करणात विश्वास धरशील तर तुला तारणप्राप्ती होईल" (रोमकरास पत्र १०:९-१०).

धार्मिक शिक्षण देणारा प्रत्येक व्यक्ती येथपर्यंत सहमत आहे. पवित्रशास्त्र इतके स्पष्ट आहे तर आणखी विश्वास कसा केला जावू शकतो? परंतु आता तारणाच्या साखळीचे दोन अन्य भाग येतात पेत्राचे १ ले पत्र ३:२१ मध्ये आपण वाचतो, "त्या पाण्याचा नमुना जो बाप्तिस्मा, त्याच्या योगे देहाचा मळ दूर करणे नव्हे, तर चांगले मन राखण्याचा देवाबरोबर करार करणे होय; तो आता येशू ख्रिस्ताच्या पुन्हा उठण्याच्या द्वारे तुम्हास तारीत आहे." येशूने आणखी म्हटले की, "जो विश्वास धरितो व बाप्तिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल; जो विश्वास धरित नाही तो दंडास, पात्र ठरेल" (मार्क १६:१६).

तारणाची आणखी एक कडी आपल्याला मत्तय १०:२२ मध्ये मिळते. येथे आपल्या प्रभूने म्हटले, "माझ्या नामामुळे सर्व लोक तुमचा द्वेष करितील; जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच तरेल." येथे परमेश्वराच्या लेकरांमध्ये धीर असणे आवश्यक आहे, नाहीतर त्यांचा नाश होईल.

लक्षात ठेवा की तारण एक ईश्वरीय नाटक आहे. मंचावर दोन कलाकार आहेत. परमेश्वराने आपली भूमिका निभावलली आहे; दुसरी भूमिका मनुष्याची आहे. काय आम्ही आपली भूमिका निभावली आहे? तोपर्यंत ही भूमिका पूर्ण होणार नाही, जोपर्यंत आपण त्याच्या आज्ञा पाळत नाही. या गोष्टीवर ध्यान द्या की तारणाच्या साखळीची कोणतीही कडी निघायला नको.

तुम्ही साखळी तोडली आहे काय?

• • •

क्षमा आणि राज्य

- गॅरी सी. हॅम्पटन

सामान्य मानवी संबंधामध्ये एक भाऊ दुसऱ्या विरुद्ध पाप करेल. येशूने नाराज भावाबद्दल म्हटले की, त्याला आपल्या भावासोबत संबंध स्थापित करण्याच्या प्रयत्नामध्ये आपल्या विरुद्ध पाप करणाऱ्या दोषी भावाजवळ जायला पाहिजे. एडरशेम आम्हाला सांगतो की, ही यहुदी गुरूंच्या शिक्षेच्या अगदी उलट होते. येशूचे म्हणणे होते की पीडित पक्ष साक्षीदाराच्या उपस्थितीमध्ये समस्या दूर करण्याचा प्रयत्न करा. कित्येक वेळा तो याला तीनदा बोलाविणे जाणे आवश्यक दर्शवायचे. याशिवाय तो शांततेची रीत स्वीकारत होता. निसंशय जर चूक करणाऱ्याला आपल्या चुकीची माहिती असती तर चूक दुरूस्त करण्याची जबाबदारी पण त्याचीच असायची. (मत्तय ५:२३, २४).

भावाबरोबर पहिल्या प्रयत्नामध्ये यशस्वी न होण्यामुळे येशूने आपल्या शिष्यांना आणखी दोन अन्य लोकांना सोबत घ्यायला सांगितले. भावाबरोबर सल्ला करण्यास ते त्याची मदत करू शकत होते. समस्येला प्रेमाने मिटवून हरवलेला भाऊ मिळू शकत होते. गोष्ट न मिटल्यामुळे समस्या मंडळीजवळ घेऊन जाणे होते, की त्या भावाबरोबर या प्रकारे व्यवहार केला जावा ज्याने परमेश्वराच्या ज्ञानाला न मानण्यास नकार दिला.

"माझा भाऊ माझ्याविरुद्ध किती वेळा पाप करेल आणि मी त्याला क्षमा करू?"

प्रभूच्या शिक्षणासाठी पेत्राची प्रतिक्रियाने हे स्पष्ट आहे की, त्याला प्रेमाचा सार समजला नव्हता. एडरशेमच्या अनुसार रब्बीचं शिक्षण होते की "क्षमा तीनपेक्षा जास्त नाही दिल्या जावी." म्हणून पेत्राला वाटले की तो सात वेळा आपल्या भावाला क्षमा करण्याची गोष्ट विचारून उदार बनत आहे. यावरून येशूच्या उत्तरावरून हे माहिती होते की तो

आपल्या शिष्यामध्ये असे प्रेमळ मन अपेक्षित होता जे खरोखर क्षमा करू शकेल. मग किती वेळेस क्षमा केली जाईल तेव्हा हा मुद्दाच राहणार नाही.

खरोखरच एक ख्रिस्ती व्यक्तीच्या क्षमेची सीमा परमेश्वराच्या क्षमेसारखीच असायला पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराची लेकरे बनायचे त्यांना आपल्या पित्यासारखे प्रेम दाखवण्याचा प्रयत्न करणे आवश्यक आहे. (मत्तय ५:४३-४८). येशूने जे दृष्टांत सांगितले आहेत त्यामध्ये असेच शिक्षण आहे.

परमेश्वराची अद्भूत कृपा :

या दृष्टांतासाठी राजा परमेश्वराला दर्शविल्या गेले आहे. त्याने आपल्या सेवकाला हिशोब ठिक करायला बोलावले. एकाला त्याच्या समोर आणण्यात आले ज्याने त्याचे १०,००० किक्कार देणे होते एक किक्कार जवळवळ १३१ पौंड सोन्याचा किंवा ११७ पौंड चांदीच्या बरोबरीचा होता.

एडरशेमने चांगले म्हटले आहे की, आम्ही आमच्या स्वर्गीय राजाचे देणेदार आहोत. ज्याने आपल्याला ते सर्व सोपविले जे त्याचे आहे आणि आम्ही बेहिशोबी कर्जाला खर्च करत त्याला उजाडले आहे किंवा त्याचा दुरूपयोग केला आहे. त्याने पुढे म्हटले आहे की "परंतु जर नम्रपूर्वक पश्चात्तापामध्ये आम्ही त्याच्या चरणाजवळ जाऊ तर तो आपल्या अनंत करूणमध्ये न केवळ आम्हाला दंडापासून सोडवायला परंतु सुवार्तेच्या धन्य प्रकाशनाद्वारे आमचे कर्ज माफ करायला तयार आहे.

मनुष्यजातीसाठी परमेश्वराचे अद्भूत प्रेम इतके मोठे कर्ज माफ करण्याच्या इच्छेमध्ये पाहू शकता येते. इस्त्राएलच्या गायकाने घोषणा केली "पश्चिमेपासून पूर्व जितकी दूर आहे तितके त्याने आमचे अपराध आमच्यापासून दूर केले आहेत." त्याने घोषणा केली की "इस्त्राएलांनी यहोवावर आशा ठेवणारे असावे. कारण परमेश्वर दया, कृपा करणारा आणि सुटका देणारा आहे." (स्तोत्रसंहिता १०३:१२). परमेश्वर पापांच्या

पक्क्या डागांना घेऊन त्याला पुसण्यासाठी तयार आहे. पश्चात्ताप करून आणि बाप्तिस्मा घेऊन नव्या मनुष्यामध्ये बदलून जाणाऱ्यांना त्याने पापांना पूर्ण रितीने मिटून टाकण्याचे अभिवचन दिले आहे. येशूचा स्विकार करणाऱ्यांना त्याने प्रामाणिकतेने क्षमा करण्याचे अभिवचन दिले आहे. (प्रेषितांची कृत्ये ३:१९, योहानाचे पहिले पत्र १:९)

निर्दयी सेवक :

दासाने राजाद्वारा केलेल्या उपकारासाठी त्याला धन्यवाद दिला नाही असे पाहायला मिळते. त्याला फार कमी राशी द्यायची होती आणि त्याने त्याला त्याची मागणी केली. त्याच्या सोबतच्या सेवकाने त्याला तीच विनंती केली जी त्याने राजाला केली होती. तरीही त्याने त्याला पैसे आणण्यासाठी वेळही दिली नाही परंतु त्याला कर्जदारांच्या कैदखान्यात टाकले.

सेवकाच्या ह्या कृतीने राजाच्या या गोष्टीत पाहायला मिळते की इतर सेवकांनी सर्व वार्ता राजाला सांगितली. येथे एक असा व्यक्ती होता त्याला खरोखर हे समजले नाही की राजाच्या कृपेमुळे आपल्या एका डोळ्यातले मुसळ काढल्या गेले होते. आता तो आपल्या सोबतच्या सेवकाच्या डोळ्यातला कुसळ काढायला गेला. (मत्तय ७:१-५). दंड देण्याऐवजी क्षमा केली पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराद्वारे क्षमा केली जाते त्यांनीही क्षमा करणारा असणे आवश्यक आहे. (मत्तय ६:१२, १४,१५). पौलाने इफिसकरासच्या भावाना सांगितले "आणि तुम्ही एकमेकांबरोबर उपकारी व कनवाळू व्हा. जशी देवाने ख्रिस्ताच्या ठायी तुम्हाला क्षमा केली आहे तशी तुम्हीही एकमेकांना क्षमा करा (इफिसकरास पत्र ४:३२)"

क्षमा न करणाऱ्यांसाठी परमेश्वराचे उत्तर :

जे सर्व झाले होते त्या सर्वांची बातमी राजाला कळाली तेव्हा तो खूप नाराज झाला. त्याला आपल्या सेवकाकडून त्याचप्रकारे क्षमा करण्याची अपेक्षा होती. त्याने क्षमा केली नाही या कारणाने स्वामीने त्याचे कर्ज तसेच ठेवले आणि त्याला तोपर्यंत कैदखान्यात टाकले.

जोपर्यंत तो पाई न पाई भरेल. जेलच्या भिंतीमधून इतकी मोठी रक्कम चुकविण्याची कल्पना करा. ही संतापाने भरलेली एक अनंत प्रक्रिया असेल.

येशूने म्हटले याप्रकारे जर तुम्हामधून प्रत्येक जण आपल्या भावाला क्षमा करणार नाही तर माझा पिता जो स्वर्गात आहे तुमच्याशी तसेच करेल. शेवटी आपल्यामधून प्रत्येकाने परमेश्वराच्या दृष्टीत पाप केले आहे. आमचे पाप अनंत मरणाच्या योगे आहेत (रोमकरास पत्र ३:१०,२३, ६:२३). तरीही परमेश्वराने आम्हाला सोडवण्यासाठी क्रुसावर आपल्या पुत्राच्या मरणाचे अवर्णनीय दान दिले आहे(करिंथकरास दुसरे पत्र ९:१५, योहान ३:१६,१७). "आम्ही सर्व मेंढरासारखे बहकून गेलो होतो. आम्ही प्रत्येकाने आपआपला मार्ग धरिला होता अशा आम्हा सर्वांचे पाप परमेश्वराने त्याजवर लादिले (यशया ५३:६). खचितच मोठ्या कर्जापासून मुक्त होण्याकरिता उपकार. कारण आम्हाला त्या लोकांना की ज्यांनी आम्हाविरुद्ध अपराध केला आहे त्यांना क्षमा केली पाहिजे. "आणि तुम्ही एकमेकांबरोबर उपकारी व कनवाळू व्हा; जशी देवाने ख्रिस्ताच्या ठायी तुम्हाला क्षमा केली तशी तुम्हीही एकमेकांना क्षमा करा." (इफिसकरास पत्र ४:३२)

• • •

खरोखरच एक ख्रिस्ती व्यक्तीच्या क्षमेची सीमा परमेश्वराच्या क्षमेसारखीच असायला पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराची लेकरे बनायचे त्यांना आपल्या पित्यासारखे प्रेम दाखवण्याचा प्रयत्न करणे आवश्यक आहे.

(मत्तय ५:४३-४८)

कारभारीपणा

- डब्ल्यू. डग्लस हैरिस

"**का**रभारी म्हटला की, तो विश्वासू असला पाहिजे" (करिंथकरास पहिले पत्र ४:२).

व्यवहारिक ख्रिस्ती लोकासहित कमी लोकामध्ये परमेश्वराच्या प्रती आपल्या जबाबदारीच्या कारभारीपणाची अवधारणा मिळते. परंतु पवित्र शास्त्रात या रूपकाचा उपयोग पुष्कळ वेळेस झाला आहे. या वचनावर शिक्षणावर ध्यान देऊन आम्ही चांगले करू.

कारभारी तो असतो जो कोण्या दुसऱ्यासाठी आर्थिक किंवा संपत्तीच्या माध्यमात व्यवस्थापकाच्या रूपात काम करतो. चांगला कारभारी विश्वसनीय सेवक असतो. ज्याला त्याचा स्वामी, मालक आपल्या व्यवसायाला वाढविण्यासाठी जबाबदारी देतो. परमेश्वराबरोबर आमचा हाच संबंध आहे. म्हणजे आम्हाला जे काही सोपविले आहे त्या सर्वांचा हिशोब द्यावा लागेल.

जेथे कारभारीपण असते तेथे स्वामित्व पण असते. जे काही आमच्याजवळ आहे आणि जे आपण आहोत ते परमेश्वराच्या कारभारीरूपातच आहोत. सृष्टीच्याद्वारा आम्ही परमेश्वराची संपत्ती आहोत (उत्पत्ती १:२६). मुक्तीच्या अधिकाराद्वारे आम्ही येशूमध्ये आहोत. (योहान ३:१६, इफिसकरास पत्र १:७). करिंथ येथील ख्रिस्ती लोकांसाठी पौलाने

सांगितले होते "तुमचे शरीर तुम्हामध्ये वसणारा जो पवित्र आत्मा देवापासून तुम्हाला मिळाला आहे त्याचे मंदिर आहे हे तुम्हास ठाऊक नाही काय? आणि तुम्ही स्वत:चे मालक नाही. कारण तुम्ही मोलाने विकत घेतलेले आहा. म्हणून तुम्ही आपल्या शरीराने देवाचे गौरव करा" (करिंथकरास पहिले पत्र ६:१९,२०). अगदी सत्य आहे की, आमचे काहीच नाही(स्तोत्रसंहिता २४:१). सर्व समय योग्यता आणि संसाधन आम्हाला प्रभूद्वारा त्याच्या सेवेसाठी लावायला दिल्या गेले आहे. वेळ ही प्रभूपासून आहे आणि वेळ, समय, किती लवकर लवकर निघून जातो. (याकोबाचे पत्र ४:१३,१४, इयोब १:२१). प्रयेक योग्यता प्रभूकडूनच मिळते. (अनुवाद ८:१८, मत्तय २४:१४,१५, याकोबाचे पत्र १:१७). सर्व संसाधन आपल्याला वरूनच मिळतात. (तिमथ्याला पहिले पत्र ६:७) धनवान मुर्खाने म्हटले, "माझे धान्य व साठा माझा द्रव्यसंचय." जेव्हा की परमेश्वराने म्हटले, "मग कोणाचे होईल?" (लूक १२:१६-२०) थॉमस हॉरनने याला याप्रकारे म्हटले, "आमचे लेकरे, संबंध, मित्र, सन्मान, घर, जमीन, पैसा, आरोग्य आणि येथपर्यंत कृपाही प्रभूपासून आहे."

कारभारीपणात या गोष्टी मिळतात.

१) विश्वासू असला पाहिजे. (करिंथकरास पहिले पत्र ४:२)

२) आज्ञापालन करणारा असावा. (अनुवाद १०:१२,१३, ११:२६-२८, मत्तय ७:२१-२३)

३) कुटुंब, मित्र आणि सरकारच्या प्रति आपले दायित्वाच्यापेक्षा परमेश्वराच्या दायित्वाला प्राथमिकता देणारा असावा. (मत्तय १०:३७-३९, लुक ५:१०,११, प्रेषितांची कृत्ये ५:२९)

आम्ही तुला तुझेच सोपवतो,
ते दोन जे काही आहे
जे काही आमच्याजवळ आहे ते
तुझेच तर आहे

हे प्रभू, भरोसा, तुझ्याकडूनच मिळाला आहे
याप्रकारे आम्ही खऱ्या कारभाऱ्याप्रमाणे तुझे
बक्षीस प्राप्त करू
आणि जसा तू आम्हाला आशीर्वाद देतो आनंदाने
आमच्या पहिल्या फळाला तुला देऊ.

• • •

जेथे कारभारीपण असते तेथे स्वामित्व पण असते. जे काही आमच्याजवळ आहे आणि जे आपण आहोत ते परमेश्वराच्या कारभारीरूपातच आहोत. सृष्टीच्याद्वारा आम्ही परमेश्वराची संपत्ती आहोत

(उत्पत्ती १:२६).

पवित्रतेसाठी बोलावणे

- टोनी डब्ल्यू बॉयड

ख्रिस्ती जीवन पुष्कळशा लोकांसाठी भरपूर काही आहे. खऱ्या सुवार्तेचा एक गुण सर्वांपेक्षा वेगळा असतो. हा गुण पवित्रता आहे. पवित्रता आमच्या जीवनाचा स्वाभाविक भाग नाही. आम्हाला आमच्या आईवडिलांकडून वारसाने मिळत नाही आणि नाही आम्हाला त्या लोकांच्या आसपास राहून ज्यांना आपण पवित्र मानून त्यांचा आदर करतो

पवित्र जीवनाचा आरंभ आज्ञाधारक बालक बनल्याने होतो. ''तुम्ही आज्ञांकित मुले व्हा आणि अज्ञानावस्थेतील आपल्या पूर्वीच्या वासनानुसार वागूवर्तू नका''(पेत्राचे पहिले पत्र १:१४). एखाद्या व्यक्ती आपल्या जीवनाच्या संसारिक इच्छेच्या अज्ञानतेवर पवित्र बनत नाही. परंतु जसे की पौलाने सांगितले, ''देवाची उत्तम, ग्रहणीय व परिपूर्ण इच्छा काय आहे हे तुम्ही समजून घ्यावे, म्हणून ह्या युगाबरोबर समरूप होऊ नका, तर आपल्या मनाच्या नवीकरणाने स्वत:चे रूपांतर होऊ द्या. (रोमकरास पत्र १२:२)

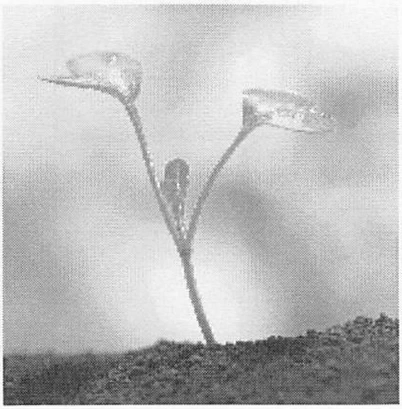

परमेश्वराच्या लेकरांच्या रूपात आम्हाला पवित्र जीवन जगायला बोलावल्या गेले आहे. ''तर तुम्हास पाचरण करणारा जसा पवित्र आहे तसे तुम्हीही सर्व प्रकारच्या आचरणात पवित्र व्हा; कारण असा शास्त्रलेख आहे की तुम्ही पवित्र असा,

कारण मी पवित्र आहे'' (पेत्राचे पहिले पत्र १:१५,१६). खरी पवित्रता परमेश्वराबरोबर खरे संबंध असल्यानेच मिळते. जितके आम्ही त्याच्याजवळ असू तितकेच आम्ही आमच्या जीवनाला पवित्र बनवू शकतो.

ही पवित्रता त्या ज्ञानाने आणि सामर्थ्याने आणि प्रेरणा देते की, आम्हाला येशूच्या बहुमोल अविनाशी रक्ताद्वारे विकत घेतल्या गेले आहे, जे की आमच्या पापासाठी मृत्यूची परमेश्वराची अट आहे. (रोमकरास पत्र ६:२३, पेत्राचे पहिले पत्र १:१८,१९, योहानाचे पहिले पत्र २:१,२). आमचे जीवन केवळ थोड्या वेळपर्यंत आहे. ''तर ही सर्व अशी लयास जाणारी आहेत म्हणून पवित्र वर्तणुकीत व सुभक्तीत राहून देवाचा दिवस येण्याची वाट पाहत व तो दिवस लवकर यावा म्हणून खटपट करीत तुम्ही कशाप्रकारचे लोक असावे बरे?'' (पेत्राचे दुसरे पत्र ३:११).

थोडक्यात आम्ही पाहतो की, ख्रिस्ती व्यक्तीचे जीवन जगापेक्षा वेगळे आहे. परमेश्वराने आम्हाला जगामधून एका अशा जीवनामध्ये बोलावले आहे जे आमच्यासाठी स्वर्गात त्याच्याबरोबर राहण्यासाठी योग्य आहे. या आपण परमेश्वराच्या पवित्र लोकांच्या रूपात जीवन घालवू यासाठी की आम्ही अनंत काळापर्यंत त्याच्याबरोबर राहू शकू.

• • •

''तर ही सर्व अशी लयास जाणारी आहेत म्हणून पवित्र वर्तणुकीत व सुभक्तीत राहून देवाचा दिवस येण्याची वाट पाहत व तो दिवस लवकर यावा म्हणून खटपट करीत तुम्ही कशाप्रकारचे लोक असावे बरे?''

(पेत्राचे दुसरे पत्र ३:११)

प्रचारकांचे प्रकार

मूर्ख प्रचारक :

"भ्रष्टाचार करावा, परमेश्वराविरुद्ध पाखंड सांगावे, भूकेला जीव भूकेला ठेवावा, तान्हलेल्यास पिण्यास काही मिळू देऊ नये म्हणून मुर्ख मूर्खतेचे भाषण करितो, त्याचे मन अधर्म करिते" (यशया ३२:६).

प्रसिद्धी प्रचारक :

"माणसांना खुश करणाऱ्या लोकांसारखे तोंड देखल्या चाकरीने नव्हे तर देवाची इच्छा मनापासून पूर्ण करणाऱ्या ख्रिस्ताच्या दासासारखे ते करीत जा" (इफिसकरास पत्र ६:६).

राजकारणी प्रचारक :

"कारण माझ्या बंधूनो, तुमच्यामध्ये कलह आहेत असे मला ख्लोवेच्या माणसाकडून कळले आहे. माझे म्हणणे असे आहे की, तुमच्यापैकी प्रत्येक जण मी पौलाचा, मी अपुल्लोसाचा, मी केफाचा आणि मी ख्रिस्ताचा आहे असे म्हणतो. ख्रिस्ताचे असे विभाग झाले आहेत काय? पौलाला तुम्हासाठी वधस्तंभावर खिळले होते काय? पौलाच्या नावात तुमचा बाप्तिस्मा झाला होता काय"? (करिंथकरास पहिले पत्र १:११-१३).

फक्त बाप्तिस्मा पसंत प्रचारक :

"कारण ख्रिस्ताने मला बाप्तिस्मा करावयास नव्हे तर सुवार्ता सांगावयास पाठविले. पण ख्रिस्ताचा वधस्तंभ व्यर्थ होऊ नये म्हणून ती वाक्चातुर्याने सांगण्यास पाठविले नाही". (करिंथकरास पहिले पत्र १:१७)

वक्तृत्वपटू प्रचारक :

"बंधूजनहो, मी तर तुमच्याकडे आलो तो वक्तृत्वाच्या अथवा ज्ञानाच्या श्रेष्ठतेने देवाचे रहस्य तुम्हास सांगत आलो असे नाही. तुमचा

विश्वास मनुष्याच्या बुद्धिमत्तेवर उभारलेला नसावा तर देवाच्या सामर्थ्यावर उभारलेला दिसावा म्हणून माझे भाषण व माझी घोषणा ज्ञानयुक्त अशा मन वळविणाऱ्या शब्दांची नव्हती तर आत्मा व सामर्थ्य ह्यांची निदर्शक होती''. (करिंथकरास पहिले पत्र २:१,४).

परंतु आम्ही कोण आहोत ?

''ते आम्ही मानवी ज्ञानाने शिकविलेल्या शब्दांनी नव्हे तर आत्म्याने शिकविलेल्या शब्दांनी, आध्यात्मिक गोष्टीबरोबर आध्यात्मिक गोष्टीची संगती लावून सांगतो'' (करिंथकरास पहिले पत्र २:१३).

''पुष्कळ लोक देवाच्या वचनाची भेसळ करून ते बिघडवून टाकतात. आम्ही त्यांच्यासारखे नाही तर जसे सात्विकपणाने व देवाच्याद्वारे बोलावे तसे आम्ही देवासमक्ष ख्रिस्ताच्या ठायी बोलणारे आहो'' (करिंथकरास दुसरे पत्र २:१७).

''त्यानेच आम्हाला नव्या कराराचे सेवक होण्यासाठी समर्थ केले, तो करार लेखी नव्हे तर आध्यात्मिक आहे, कारण लेख जिवे मारतो, परंतु आत्मा जिवंत करितो'' (करिंथकरास दुसरे पत्र ३:६).

• • •

''ते आम्ही मानवी ज्ञानाने शिकविलेल्या शब्दांनी नव्हे तर आत्म्याने शिकविलेल्या शब्दांनी, आध्यात्मिक गोष्टीबरोबर आध्यात्मिक गोष्टीची संगती लावून सांगतो''
(करिंथकरास पहिले पत्र २:१३)

शुद्धतेसाठी संघर्ष

- रमेश खंडारे

रँडम हाऊस कॉलेज डिक्शनरीमध्ये इंग्रजी भाषेचा शब्द Sterling चा अर्थ "शुद्धता" दिल्या गेला आहे. आम्ही आपल्या घरात, आपल्या कुटुंबात आणि जगण्याच्या आपल्या रितीमध्ये या अगदी शुद्धतेला प्राप्त करण्याची मनिषा ठेवतो. यासाठी न कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे आम्हाला प्रेमाचे गुण असलेल्या जीवनाच्या प्रत्येक पैलूंना सोबत ठेवणे आवश्यक आहे.

कोणी एक मनुष्य मरण पावला, प्रेतक्रियेच्या वेळेस प्रचारक त्याची स्तुती करते समयी एका लहानशा पुलपीटजवळ त्याचा लहान मुलगा पुष्कळ लहान मुलांजवळ बसलेली होती. प्रचारक तिच्या पतीचे गुणगान करत असता तिने ऐकले. तिने तिच्या लहान मुलाच्या कानात म्हटले, की "जाऊन पहा की प्रेतक्रियेच्या पेटीमध्ये तुझा बापच आहे का कोणी दुसरा आहे?"

अगदी शुद्ध प्रेमाला प्राप्त करण्याच्या सहाय्तेसाठी आम्हाला ते रहस्य कोठे मिळू शकते? आम्ही वर्तमानपत्र किंवा दूरदर्शनच्या आयोजकावर आम्हाला सहाय्य करण्यासाठी अवलंबून राहू शकत नाही. लग्नाच्या वेळेस परामर्श देणारे सल्ला देतात परंतु त्याच्याकडून आम्हाला विरोधाभासी विचारच ऐकायला मिळतात. जीवनाच्या खोल रहस्याच्या शोधामध्ये आम्ही त्याच पुस्तकाजवळ जातो ज्यांना आपली आई सांगत असायची.

पवित्र शास्त्रात उत्पत्तीच्या दुसऱ्या अध्यामध्ये आम्ही वाचतो की विवाहसंस्था निर्माण करणारा परमेश्वरच आहे. "मग परमेश्वर देव बोलला, मनुष्य एकटा असावा हे बरे नाही; तर त्याच्यासाठी मी अनुरूप सहाय्यक करीन" (उत्पत्ती २:१८). नंतर नव्या करारात परूश्यानी सुटपत्राच्या

विषयावर येशूला पारखले. मत्तय १९:३-९ मध्ये पुन्हा पहा वचनामध्ये येशू म्हणतो, "ह्याकरिता पुरुष आईबापास सोडून आपल्या बायकोशी जडून राहील आणि ती दोघे एकदेह होतील? ह्यामुळे ती पुढे दोन नव्हतं तर एकदेह अशी आहेत म्हणून देवाने जे जोडले आहे ते माणसांनी तोडू नये."

हे या गोष्टीला स्पष्ट करते की विवाह एक ईश्वरीय संस्था आहे. परमेश्वराने विवाहाला रचले आहे. हा जीवनभराचा अनुबंध आहे. ही पुरुष आणि स्त्रीसाठी परमेश्वराची सुंदर योजना आहे.

पुष्कळदा पती-पत्नीमधून कोणी एक आपल्या सहकाऱ्याच्या प्रती प्रामाणिक न होता त्याला धोका देतो. मत्तय १९ व्या अध्यायातील ९ वे वचन वाचा की जेथे येशू ही गंभीर ताडना देत आहे. "मी तुम्हास सांगतो की, जो कोणी आपल्या बायकोला जारकर्माच्या कारणाशिवाय टाकून दुसरी करितो तो व्यभिचार करितो (आणि जो कोणी अशा टाकलेल्या स्त्रिबरोबर लग्न करितो तोही व्यभिचार करितो)."

करिंथकरास पहिले पत्र ६:९,१० मध्ये पौल पापांची एक लांब यादी बनवितो. ज्यामध्ये आम्हाला व्यभिचार हा शब्दही पाहायला मिळतो. तो म्हणतो की असे जीवन जगणारे "परमेश्वराच्या राज्याचे वारस होणार नाहीत."

आपल्या पवित्र शास्त्रामध्ये इफिसकरास पत्राच्या पुस्तकामध्ये अध्याय ५ वा उघडल्यावर आम्ही लग्नाच्या या कार्यामध्ये व्यवहारिक मार्गदर्शनाचा शोध करतो. येथे आम्हाला हे निर्देश मिळतात.

१) "पती पत्नीचे मस्तक आहे." (वचन २३)

२) "हे स्त्रियांनो आपापल्या पतीच्या अधीन असा."

३) "पत्नीने ह्या गोष्टीकडे लक्ष द्यावे पत्नीने आपल्या पतीची भीड राखावी."

४) ''पतींनो, जशी ख्रिस्ताने मंडळीवर प्रीती केली तशी तुम्हीही आपआपल्या पत्नीवर प्रीती करा, ख्रिस्ताने मंडळीवर प्रीती केली आणि स्वत:स तिच्यासाठी समर्पण केले.''

५) ''ज्याप्रमाणे पतीनी आपआपली पत्नी आपलेच शरीर आहे असे समजून तिच्यावर प्रीती करावी. जो आपल्या पत्नीवर प्रीती करितो तो स्वत:वरच प्रीति करितो.

जर पती पत्नीवर तशीच प्रीती करतो जशी परमेश्वराने आज्ञा दिली आहे तर ती सहज आपणा स्वत:ला त्याच्या अधीन करू शकते आणि ते आनंदाने राहतील. त्याच्या प्रेमातून तो गुण निघेल, ज्याची आम्हाला आवड आहे. त्यांना शुद्ध विवाह मिळेल.

''एका गोष्टीचे नेहमी स्मरण ठेवा की घरातील समस्येला सोडविण्यासाठी सल्ला घेणे, घराचा नाश करण्यासाठी सूटपत्राच्या न्यायालयात जाण्यापेक्षा कितीतर चांगले आहे. घर तुटल्यावर प्रत्येक काही पीडित होते, परंतु लेकरे सर्वात अधिक पीडित होतात.''

• • •

जर पती पत्नीवर तशीच प्रीती करतो जशी परमेश्वराने आज्ञा दिली आहे तर ती सहज आपणा स्वत:ला त्याच्या अधीन करू शकते आणि ते आनंदाने राहतील. त्याच्या प्रेमातून तो गुण निघेल, ज्याची आम्हाला आवड आहे. त्यांना शुद्ध विवाह मिळेल.

येशू ख्रिस्त देवाचा पूत्र

- बेसिल ओवरटन

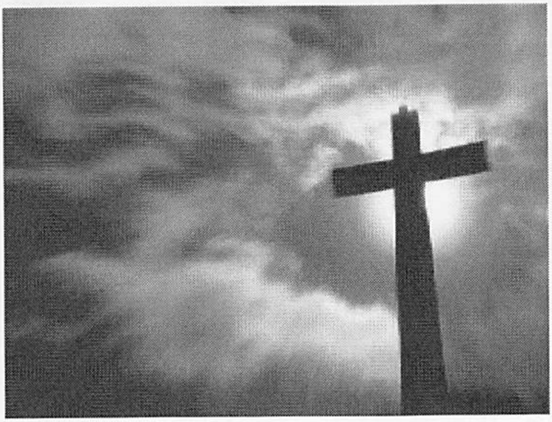

पुष्कळ लोकांचे म्हणणे आहे की, येशू चांगला मनुष्य होता, परंतु परमेश्वराचा पूत्र नव्हता. ते हे कशासाठी म्हणतात की, येशू चांगला मनुष्य होता?कारण नवीन करार त्याला चांगला मनुष्य म्हणतो. तोच नवीन करार पुन्हा पुन्हा म्हणतो की तो स्वर्ग सोडून पृथ्वीवर आला होता, तो परमेश्वराचा पूत्र होता.

ख्रिस्ती लोक देवाचे लेकरे आहेत, कारण "त्याने स्वत:च्या इच्छेने आपणाला सत्यवचनाने जन्म दिला" (याकोबाचे पत्र १:१८). परंतु येशू देवाचा एकुलता एक पूत्र आहे, ज्याला त्याने पुत्र म्हटले आहे, कारण तो त्याचा एकुलता एक पूत्र होता. देवाचा पूत्र तो तेव्हा झाला जेव्हा पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने चमत्काराद्वारे मरिया त्याची आई झाली. येशू देवाचा पूत्र आहे आणि सर्व मनुष्यजातीचा तारणारा आहे. तो सर्व मनुष्य जातीसाठी रोमन वधस्तंभावर मारल्या गेला. तीन दिवसानंतर त्याच्या पित्याने आमच्या धार्मिकतेसाठी त्याला मेलेल्यातून जिवंत केले, (रोमकरास पत्र ४:२४; लूक २४:४६,४७, १ करिंथकरास पत्र १५:१-३).

याचा अर्थ असा आहे की, येशू सर्वांसाठी मरण पावला याचा अर्थ कदापि असा नाही की, सर्वांना तारण प्राप्त होईल. केवळ त्याच लोकांचे तारण होईल, जे येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवितात. त्याच्यावर विश्वास ठेवण्याचा अर्थ असा आहे की त्या अद्‌भूत पुत्राच्या अद्‌भूत सुवार्तेवर विश्वास ठेवायला पाहिजे, याचा अर्थ असा आहे आपल्या पापासाठी पश्चात्ताप करायचा आहे,त्याच्यावरील विश्वासाबद्दल कबुली दिली पाहिजे, त्याच्या शुद्ध करणाऱ्या रक्ताच्या सामर्थ्याने आपल्याला पापांची क्षमा मिळावी म्हणून पाण्यामध्ये बुडून बाप्तिस्मा घ्यायचा आहे (वाचा योहान

८:२१-२४, रोमकरास पत्र १०:८-१०, ६:३-४, कलसैकरास पत्र ३:१२).

येशूने म्हटले, ''जो विश्वास धरितो व बाप्तस्मा घेतो त्याचे तारण होईल; जो विश्वास धरित नाही तो शिक्षेस पात्र ठरेल''(मार्क १६:१६).

पेत्राने येशूवर विश्वास ठेवणाऱ्यांना म्हटले ''पश्चात्ताप करा आणि तुमच्या पापांची क्षमा व्हावी म्हणून तुम्ही प्रत्येकजण येशू ख्रिस्ताच्या नावात बाप्तिस्मा घ्या म्हणजे तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल'' (प्रेषितांची कृत्ये २:३८).

असे करणाऱ्यांना येशू आपल्या मंडळीत सहभागी करितो ''तेव्हा त्यांनी त्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला, त्यांचा बाप्तिस्मा झाला; आणि त्या दिवशी त्यांच्यात सुमारे तीन हजार माणसांची भर पडली'' (प्रेषितांची कृत्ये २:४१,४७).

जर तुम्हाला असे करण्यासाठी मदत पाहिजे असल्यास तुमच्या जवळच्या ख्रिस्ताच्या मंडळीचे प्रचारक किंवा आमच्याशी संपर्क करा.

• • •

ख्रिस्ताचे अस्तित्व

- स्टीव विलियम्स्

ख्रिस्ती लोकांचा विश्वास आहे की, मनुष्य बनून जगात दैवीरूपामध्ये येशू सार्वकालिकतेत होता. येशूसाठी या मोठ्या दाव्यावर वचनातून दाखविण्यासाठी मोठे तर्क दिल्या जात आहे.

१)येशू ख्रिस्त, बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाच्या जन्मापासून सहा महिन्यानंतर जन्मल्यानंतर सुद्धा त्याच्यापेक्षा मोठा होता (योहान १:३०).

२)येशू ख्रिस्त दाविदाची संतान असून, दाविदापेक्षा मोठा होता, यासाठी दाविदाने त्याला प्रभू म्हटले (मत्तय २२:४१-४५).

३) येशू ख्रिस्त अब्राहामाची संतान असून अब्राहामाच्या आधी होता (योहान ८:५८).

४) पवित्र शास्त्रात परमेश्वराने आपल्या पुत्राला "पाठविले" म्हणण्याची ही सूचना आहे की, येशू या पृथ्वीवरील आपल्या जीवनाच्या पूर्वी होता (योहान ६:४४, गलतीकरास पत्र ४:४, १ ले योहानाचे पत्र ४:९)

५) हे वचन की येशू, "परमेश्वरापासून आला" किंवा "स्वर्गातून उतरला" त्याच्या पहिले असण्याची सूचना देत आहे. (योहान ३:१३, ६:३२, ४२, ५०-५१, १३:३, १ ले करिंथकरास पत्र १५:४७).

६) पवित्र शास्त्रातील ते वचने त्या स्थितीचे वर्णन करतात, ज्यामध्ये

येशू पूर्वी होता, पृथ्वीवरील त्याच्या अस्तित्वाच्या आधी आणि वेगळा होता, हे देखील त्याच्या पूर्व अस्तित्वाचा इशारा होता. येशू "धनवान" होता, परंतु "दरिद्री" झाला (२ रे करिंथकरास पत्र ८:९). "तो देवाच्या स्वरूपाचा असूनही दासाचे स्वरूप धारण केले" (फिलिप्पैकरास पत्र २:६,७).

७) सर्व काही त्याच्याद्वारे झाले आणि जे काही झाले ते त्याच्यावाचून झाले नाही (योहान १:३; कलस्सैकरास पत्र १:१६; इब्रीलोकास पत्र १:२). तो सर्व वस्तूमध्ये प्रथम होता (कलस्सैकरास पत्र १:१७). जग होण्यापूर्वी देवाच्या उपस्थितीत होता (योहान १७:५). यासाठी येशूला अल्फा म्हटलेले आहे (प्रकटीकरण १:१७, ३:१४, २१:५, २२:१३). अल्फा युनानी वर्णमालेचे पहिले अक्षर आहे. अर्थातच सर्व वस्तुमध्ये प्रथम आहे आणि पित्याबरोबर "अनादि आहे" उत्तम आहे. "खरोखर प्रारंभी शब्द (ख्रिस्त) होता आणि शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होत" (योहान १:१).

अल्फा युनानी वर्णमालेचे पहिले अक्षर आहे. अर्थातच सर्व वस्तुमध्ये प्रथम आहे आणि पित्याबरोबर "अनादि आहे" उत्तम आहे. "खरोखर प्रारंभी शब्द (ख्रिस्त) होता आणि शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होत" (योहान १:१)

• • •

येशूचे मरण आणि त्याचे जिवंत होण्याचे सामर्थ्य

- रॉन ब्रायंट

येशूचे मरण आणि लोकांच्या पापामध्ये एक वास्तविक संबंध आहे, जो आमच्या समजण्यापलीकडे आहे. जुन्या करारामध्ये या गोष्टीवर जोर दिला गेला आहे (वाचा यशया ५३:४-१२). आणि सुवार्तेच्या संदेशा सोबत मेळ खातो (१ ले करिंथकरास पत्र १५:१-४). येशू आमच्या पापासाठी मरण पावला (मुख्यत: आमच्या पापांमुळे) हे काही मनघडत नाही, परंतु एक ऐतिहासिक तथ्याची स्पष्ट घोषणा आहे. ही गोष्ट घडलेली आणि अशी ऐतिहासिक तथ्य आहे की जिचा नकार करू शकत नाही. पवित्र शास्त्रामध्ये त्याची भविष्यवाणी केली होती. (लूक २२:३७;२४:२५-२७,४४-४६,प्रेषितांची कृत्ये २:२५-२७; ३:३५; १३:३४-३५; १७:३; १८:२८). आमच्या पापासाठी येशूच्या मरणाचा संबंध व्यापक रूपाने त्याच्या जिवंत होण्याच्या सामर्थ्यात आहे. मरण आणि पुरल्या जाण्यामध्ये आमच्यासाठी खाली येऊन आमच्या पापांना धुवून, आमच्या आवश्यकतेला त्याने पूर्ण केले आहे. त्याच्या जिवंत होण्याने अर्थात पुनरूत्थानामध्ये त्याने संभव बनविले. "एकदाच सर्वांसाठी"पापांच्या कर्जाच्या फेड करून वधस्तंभावर मरण पावला. तो मरणातून जिवंत झाला आणि आजही जिवंत आहे. त्याने त्याच्या मरणाने पापावर विजय मिळविला आणि जिवंत होण्यामध्ये पापावर

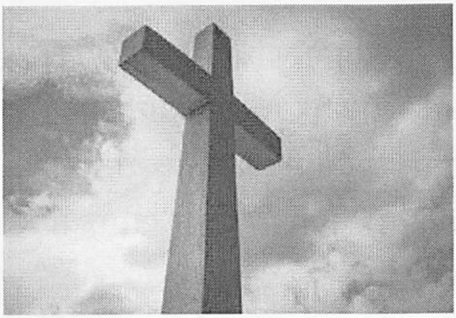

विजय मिळविला आहे. येशू मरणातून जिवंत झाला आहे; ही ऐतिहासिक गोष्ट आहे. जिवंत होण्यामध्ये येशू सर्वप्रथम आणि सर्वोत्तम एक उदाहरण आहे. ही गोष्ट खरी आहे पक्की आहे की जर येशू जिवंत झाला आहे तर दुसरेही होऊ शकतात. सत्यामध्ये जेव्हा मनुष्यजाती संबंधाने विचार केल्यावर ही गोष्ट ठाम होते की दुसरेही जिवंत होतील. वधस्तंभावरील येशूचे मरण आणि कबरेमधून जिवंत होण्याच्या रूपात नव्हे तर त्याच्या दैवी हे सामर्थ्यामध्ये पाहायला पाहिजे. म्हणजे विश्वास करणाऱ्यांनी व्यक्तिगत तारण आणि व्यक्तिगत पुनरूत्थानाच्या रूपामध्ये पाहिले पाहिजे. त्याचे जिवंत होणे त्याचे सर्व दावे पक्के करतात, आणि त्याच्या वचनाच्या अधिकाराची पुष्टी करतात आणि त्या सर्वाचे अनुमोदन आहे की ज्याची त्याने प्रतिज्ञा केली आहे. त्याने आपल्यासाठी कबरेच्या पलीकडे एक जीवन ठेवलेले आहे. कारण तो स्वत: ते जीवन देणारा आहे (रोमकरास पत्र ५:१-११, फिलिप्पैकरास पत्र ३:१०, कलस्सैकरास पत्र ३:१ वरून). सुवार्ता हीच आहे की "येशू आमच्या पापासाठी मारल्या गेला, पुरल्या गेला आणि तिसऱ्या दिवशी मरणातून जिवंत झाला" आणि हे सर्व पवित्रशास्त्रातील भविष्यवाणीमध्ये दाखविलेले आहे.

• • •

आमच्या पापासाठी येशूच्या मरणाचा संबंध व्यापक रूपाने त्याच्या जिवंत होण्याच्या सामर्थ्यात आहे. मरण आणि पुरल्या जाण्यामध्ये आमच्यासाठी खाली येऊन आमच्या पापांना धुवून, आमच्या आवश्यकतेला त्याने पूर्ण केले आहे.

अंतरिक्षाची साक्ष

- वेयन जैकसन

फार पूर्वी परमेश्वराची प्रेरणा प्राप्त झालेल्या इब्री मेंढपाळाने लिहिले होते, ''आकाश देवाचा महिमा वर्णिते; अंतरिक्ष त्याची हस्तकृती दर्शविते'' (स्तोत्रसंहिता १९:१). आपल्या डोक्यावरील अंतरिक्षाबद्दल विचार केल्यावर कितीतरी तथ्य त्याच्या दैवी पणाची साक्ष देतात.

१९६९ या साली जेव्हा वैज्ञानिक लोकांनी चंद्रावर एक अंतरिक्ष यान पाठविले होते तेव्हा त्यांना माहित होते तीन दिवसाच्या या प्रवासामध्ये चंद्र १,६५,००० मैलापेक्षा पुढे जाईल. आपल्या योग्य ठिकाणी जाण्यासाठी किंवा पोहचण्यासाठी अंतरिक्ष यानाला चंद्राच्या दिशेने पुष्कळ पुढे सोडण्याची आवश्यकता होती. अंतरिक्षाच्या गणितीय विरोधाभासाने त्यांच्या लक्षामध्ये त्याला उतरण्यासाठी संभव केले. वैज्ञानिकांना माहिती होती की यान सोडल्यानंतर तीन दिवसांनी चंद्र कोठे असेल. पवित्र शास्त्र जेव्हा अंतरिक्षाच्या ''नियमांचे'' संकेत देते तर हे त्याला असेच म्हणत नाही (यिर्मया ३१:३५). दुसरे हे की जगाची विशालता या निर्माण करणाऱ्याच्या सामर्थ्याचा इशारा देत आहे. अंदाज लावण्यात आला

आहे की आपले जग सुमारे २ अरब प्रकाश वर्षापर्यंत पसरलेले आहे. ही ती गती आहे जी २,९७,६०० कि.मी. प्रति सेकंदांच्या वेगाने २ अरब वर्षामध्ये पूर्ण केली जावू शकते. निसंशय हा केवळ अंदाज आहे, कारण कोणीही जगाचे वास्तविक मोजमाप केलेले नाही, किंवा याच्या सीमांना, दिशांना समजलेले नाही. इतके विशाल जग निर्माण करणारा कसा असायला पाहिजे होता? खरोखर तो सर्व समर्थ देव आहे (उत्पत्ती १७:१).

तिसरी गोष्ट ही आहे की जगाच्या निर्माण करणाऱ्याच्या महान बुद्धीला दर्शविते. खगोलशास्त्री बाहेरील अंतरिक्षांचे जितके अध्ययन करतात तेव्हाच त्यांना समजते की, त्यांना किती कमी ज्ञान आहे. जगाची आरंभिक सिद्धांते प्रत्येक दिवशी बदलत आहे. फार वर्षापासूनच्या अभ्यासानंतर, अध्ययनानंतर मनुय जगाच्या रहस्याबद्दल तेवढाच समजू शकला जसे आरंभ करण्याच्या समयी समजत होता. जसे की पौल असे म्हणतो की, "अहाहा, देवाच्या बुद्धीची व ज्ञानाची संपत्ती किती अगाध आहे! त्याचे निर्णय किती गहन आणि त्याचे मार्ग किती अगम्य आहेत" (रोमकरास पत्र ११:३३).

"अहाहा, देवाच्या बुद्धीची व ज्ञानाची संपत्ती किती अगाध आहे! त्याचे निर्णय किती गहन आणि त्याचे मार्ग किती अगम्य आहेत"

(रोमकरास पत्र ११:३३)

• • •

पवित्र शास्त्राच्या अध्ययनाचे ५ प्रकार

- क्लॅरेंस डिलोक, ज्युनिअर

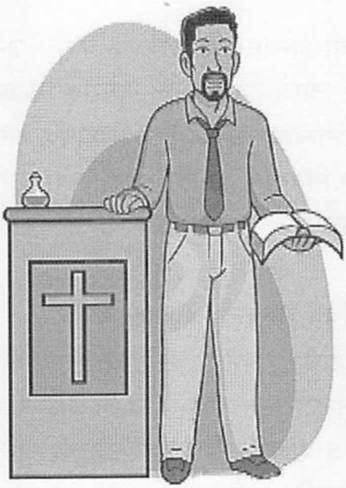

आम्हाला पवित्र शास्त्राच्या विद्यार्थ्यांची आणखी आवश्यकता आहे. आम्हाला पवित्र शास्त्राच्या अत्यंत कुशल विद्यार्थ्यांची आवश्यकता आहे. मंडळी ही पवित्र शास्त्राच्या ज्ञानाच्या कमतरतेमुळे दु:खी आहे. मंडळीतील वडिल आणि सेवक यांना पवित्र शास्त्राचे विद्यार्थी होण्याची गरज आहे. आईवडिलांना पवित्र शास्त्राचे विद्यार्थी होण्याची गरज आहे आणि आपल्या लेकरांना शिकविण्याची गरज आहे. शिकविणाऱ्यांना शिकणारे बनने गरजेचे आहे. पवित्र शास्त्राचे महान विद्यार्थी बनण्याचे पाच उपाय याप्रकारे आहेत.

१) पवित्र शास्त्र समजण्यासाठी त्याचा अभ्यास नियमित करा: उत्पत्तीपासून प्रगटीकरणापर्यंत अभ्यास वाचन करावे. सुरूवातीपासून आरंभ करून शेवटपर्यंत जायला पाहिजे. पवित्र शास्त्र पुढे चालणारी आणि उत्साह निर्माण करते. प्रत्येक प्रकारचे ज्ञान पूर्व समज यावर आधारित आहे. सुरूवातीपासून अध्ययन केल्याने संपूर्ण एकता आणि चांगला मेळ यांची माहिती मिळते.

२) प्रसंग समजण्यासाठी पवित्र शास्त्रात युगांचा अभ्यास करा: यावरून विद्यार्थ्यांना माहीती होईल की ते कोठे आहेत. त्यासाठी सुवार्ता,

दासत्व आणि स्वतंत्रता, शब्बाथ आणि प्रभूचा दिवस यामधील अंतर करायला सोपे जाईल. अधिकतर गडबड सत्याचे वचन 'योग्यरितीने कामात न आणल्यामुळेच आहे' (तिमथ्याला २ रे पत्र २:१५).

३) उदाहरणासाठी पवित्र शास्त्राचा अभ्यास आदर्शपूर्वक करा : जुना करार रूपकांनी भरलेला आहे, त्याचे उत्तर नवीन करारात मिळते.

४) प्रेरणा मिळावी म्हणून पवित्र शास्त्राचा अभ्यास प्रार्थनापूर्वक करा: ही पद्धत विद्यार्थ्यांना देवाच्या नियमात आनंदी राहण्याच्या योग्य बनविते (स्तोत्रसंहिता १) पुस्तकात जाण्याऐवजी तो पुस्तकाला आपल्या आत जावू देतो.

५) सिद्धांतात पक्के होण्यासाठी पवित्र शास्त्राचे अध्ययन करा : ''सिद्धांताचे (म्हणजे शिक्षणाचे) 'अनेक वारे' वाहत आहेत (इफिसकरास पत्र ४:१४). जर तुम्हाला सत्य आणि खऱ्या शिक्षणाची ओळख आहे, तर तुम्ही समजू शकता की बाहेर कशाची ओरड चालू आहे. जर तुम्हाला सत्य माहीत आहे तरच तुम्हाला कोणतीही चूक शोधता येईल. मी तुम्हाला पवित्र शास्त्राचा एक आदर्श विद्यार्थी बनण्याचे आव्हान देतो.

• • •

पवित्र शास्त्र समजण्यासाठी त्याचा अभ्यास नियमित करा: उत्पत्तीपासून प्रगटीकरणापर्यंत अभ्यास वाचन करावे. सुरूवातीपासून आरंभ करून शेवटपर्यंत जायला पाहिजे.

त्याची इच्छा पूर्ण करण्याची गरज

- लियोन बारनस

तुम्हाला सत्याची खरोखरच भूक आहे काय? परमेश्वरची इच्छा समजून घेण्याची तुमची खरोखरच जिज्ञासा आहे काय? जर या प्रश्नाचे तुमचे उत्तर जर होय आहे तर फारच चांगले आहे. परंतु ह्यापेक्षाही फार आवश्यक आमच्यामध्ये प्रत्येक गोष्ट जाणून घेण्याची तडप ठेवणे आवश्यक आहे. परंतु परमेश्वर आमच्याकडून ज्ञानासाठी ज्ञानाची इच्छा करत नाही योहान ७:१७ मध्ये येशुची बोलणे ऐका, "जो कोणी त्याच्या इच्छेप्रमाणे करावयाची मनीषा बाळगील त्याला ही शिकवण देवापासून आहे किंवा मी आपल्या मनचे बोलतो हे समजेल." परमेश्वराच्या इच्छेला समजण्याचा जर कोणता नियम असेल तर तो हाच आहे. कृपा करून लक्षात ठेवा की, त्याने जे केवळ त्याला समजून घेऊ पाहतात त्यांना काही देण्याचे सांगितले नाही. असे होऊ शकते की, आम्ही असे समजतो की, आम्ही चर्चा करून जिंकू शकू. कोणाला सांगू दाखवू की, त्यांच्यामध्ये काय चूक आहे किंवा फुशारकी मारायला किंवा शान दाखवायला आपल्या श्रेष्ठत्वावर शेखी मारू शकू. असे व्यवहार परमेश्वराला आवडत नाही. मोठी गोष्ट ही आहे की, परमेश्वराची

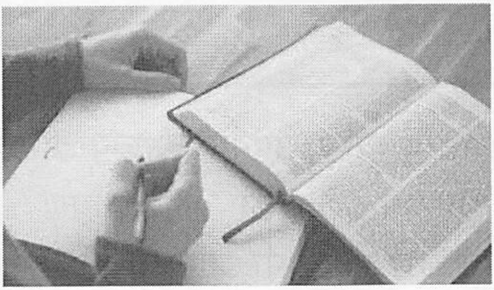

इच्छा पूर्ण करण्याची स्व:इच्छा असायला पहिजे. काही लोक म्हणतात की ठिक आहे, मला या गोष्टीकडून काही फरक पडत नाही की तुम्ही

मला पवित्र शास्त्रातून काय दाखवत आहात, मी बदलणार नाही, माझ्या कुटुंबाचे हेच मत आहे आणि मी त्यावरच विश्‍वास ठेवून मरून जाईन. जेव्हा मी ही गोष्ट ऐकतो तेव्हा मी हैरान होऊन पळून जात नाही की, ते परमेश्‍वराच्या वचनाचे सत्य समजू शकत नाही. समज शक्तीचा संबंध बुद्धीबरोबरच हृदयाशी देखील आहे. एका गोष्टीवर लक्ष ठेवा की, परमेश्‍वराचे वचन एखाद्या पाटीवर ठेवलेल्या पुस्तकासारखी नाही. हे जीवनाचे पुस्तक आहे, हे जेथे आपण ठेवतो तेथे प्रत्येक दिवशी आपले जीवन बदलण्याच्या उद्देशाने दिल्या गेले आहे. लोकांद्वारे दिलेले वेगवेगळे विचार खरोखरच आश्‍चर्यचकीत करणारे आहेत. जेव्हा ते त्या गोष्टीला खरे ठरविण्यासाठी वाचतात, ज्या गोष्टींना ते आधीपासून मानतात. परंतु महत्त्वाची गोष्ट ही आहे की जेव्हा जीवनाची रीत शिकण्यासाठी याला पाहतो आणि माझे जीवन संपूर्णपणे त्याला देण्यासाठी तयार होतो तेव्हा परमेश्‍वराच्या वचनाच्या गोष्टी कितीतरी सरळ वाटतात. त्याची इच्छा पूर्ण करणाऱ्या व्यक्तीला माहीत होते की, पवित्रशास्त्र परमेश्‍वराकडून आहे आणि तो प्रतिदिन त्याच्या नियमानुसार जीवन जगण्याकरिता तयार होतो.

• • •

"जो कोणी त्याच्या इच्छेप्रमाणे करावयाची मनीषा बाळगील त्याला ही शिकवण देवापासून आहे किंवा मी आपल्या मनचे बोलतो हे समजेल."

प्रकटीकरणाचे पुस्तक

- सनी डेविड

पुष्कळशा लोकांना प्रकटीकरणाचे पुस्तक समजण्यासाठी अति कठीण आहे. या पुस्तकाची सांकेतिक किंवा प्रतिकात्मक भाषा असल्याकारणाने पुष्कळांची समजूत अशी आहे की, या पुस्तकाची भाषा समजण्यापलीकडे आहे, आणि म्हणूनच या कारणाने वाचकाद्वारे या पुस्तकाचा त्याग केला जातो. काही लोक जेव्हा हे पुस्तक वाचतात तेव्हा लक्षात ठेवत नाहीत की, हे पुस्तक कोणाकरिता लिहिण्यात आले होते आणि तो सांकेतिक संदेश कोणत्या परिस्थितीमध्ये दिल्या गेला होता. प्रकटीकरणाचे हे सांकेतिक पुस्तक त्या लोकांना समजण्यासाठी कठीण नव्हते, ज्यांना वास्तविक आरंभी याचा संदेश मिळाला होता, कारण ते या प्रतिकाच्या अर्थाला समजत होते. परंतु काही लोक या पुस्तकाला चुकीचे समजून याच्या शिक्षणाला चुकीच्या रितीने लागू करतात. प्रकटीकरण पुस्तकातून अनेक भयदायक गोष्टी दाखवतात, ज्या खऱ्या नाहीत, ज्या सत्य नाहीत आणि पुष्कळसे लोक अशा भयदायक शिक्षकांच्याद्वारे दिशाभूल केल्या जातात. पुस्तकातील पहिल्याच पानावर पाहिले असता याचा संदेश आशियातील सात मंडळयांच्या नावावर होता, जेथे आपल्या धर्माला मानण्यासाठी नकार देणाऱ्या ख्रिस्ती लोकांना मारल्या जात होते, हाकलून देण्यात येत होते, त्यांची संपत्ती लुटल्या जात होती. प्रकटीकरणाचा संदेश त्यांना हिंमत, साहस देण्यासाठी होता. हा संदेश केवळ सात मंडळयांसाठी नव्हता, तर सात अंकाचा उपयोग प्रकटीकरणाच्या पुस्तकामध्ये खास रितीने पूर्णतेच्या रूपाने केला आहे.

या सात मंडळ्या परमेश्वराद्वारे सर्व मंडळ्यांचे प्रतिनिधीत्व करण्यासाठी निवडल्या गेल्या होत्या. कारण त्या मंडळ्यामध्ये पाहिल्या गेलेली परिस्थिती ख्रिस्ताच्या प्रत्येक मंडळ्यामध्ये सर्व ठिकाणी पाहायला

मिळते. परंतु हा संदेश प्रत्येक ठिकाणी, प्रत्येक युगात परमेश्वराच्या लोकांसाठी आहे.

सम्राट डोमिशियनने पूजेचा नियम लागू केला होता. त्याने प्रत्येक ठिकाणी राहणाऱ्या लोकांना त्याची पूजा करण्यासाठी, त्याची मूर्ती पुष्कळ ठिकाणी बनविली होती. प्रत्येकांना कैसर देवता असलेल्या वेदीवर धुप जाळण्याची आवश्यकता होती. त्यांना एक प्रमाणपत्र देण्यात येत होते. प्रत्येक रोमी नागरिकाला असे करणे आणि प्रमाणपत्राला प्राप्त करणे आवश्यक होते. ही शर्थ न मानणाऱ्यांना कोणत्याही व्यक्तीला सम्राटचा विरोधी मानण्यात येत होते. आपण सहजरित्या पाहू शकतो की रोममध्ये ख्रिस्ती होणे कितीतरी कठीण असे होते आणि कितीतरी त्रासदायक होते. सम्राटच्या प्रति आपली स्वामीभक्ती आणि निष्ठा दाखवायला ख्रिस्तीलोकांना धूप जाळायला आणि हे म्हणावयाचे होते की, "कैसर प्रभू आहे" परंतु कोणीही खरा ख्रिस्ती असे कधीच करणार नव्हता. कारण त्यांचा प्रभू येशू ख्रिस्त होता आणि केवळ प्रभू येशू ख्रिस्त. त्यांनी कोणत्याही मनुष्याला प्रभूचे नाव द्यायचे नाही असे ठरविले होते (मत्तय १०:३२-३३). अशा प्रकारे ख्रिस्ती लोकांनी कैसराच्या पूजेच्या रितीला मानावयास नकार दिला. याप्रकारे त्यांना कायदा तोडणारे म्हणून गणण्यात आले. सम्राट कैसराला मान, महिमा न दिल्या कारणाने त्यांना तुरूंगात टाकण्यात येत होते, मारहाण केली जात होती आणि त्रास देण्यात येत होता आणि पुष्कळांना जीवानिशी मारले जात होते.

प्रभू येशूने आपल्या शिष्यांना आश्वासन दिले होते, की ते मरेपर्यंत विश्वासू राहतील तर तो त्यांना जीवनाचा मुकूट देईन (प्रकटीकरण २:१०). याचा अर्थ असा की मरणही त्यांना त्याच्या मार्गातून हटवू शकत नव्हते, कारण अंतिम विजय त्याचांच होणार होता. त्यांना जीवनाचा मुकूट म्हणजेच स्वर्गात प्रभू परमेश्वराबरोबर सार्वकालिक जीवन मिळेल,"जेथे यापुढे मरण नाही, शोक रडणे व कष्ट ही नाहीत"(प्रकटीकरण २१:४). परंतु त्यांच्या शत्रूंना ठकविणाऱ्यांना 'अग्नीच्या' व 'गंधकाच्या'

तारणाची साखळी

- जॉनी रामसे

साखळीची प्रत्येक कडी फार महत्त्वपूर्ण असते. जर एक कडी तुटेल किंवा हरवेल तर संपूर्ण साखळीच बेकार होते. पवित्र शास्त्रामध्ये या नियमाला स्पष्ट रूपात मानल्या गेले आहे. आमच्या तारणामध्ये पुष्कळशा गोष्टी आवश्यक आहेत. काही लोक म्हणतात, "ख्रिस्त तारण करतो"आणि यामध्ये काहीच शंका नाही. परंतु मित्रांनो पवित्र शास्त्रानुसार तारणाचे पुष्कळशे कारणे आहेत. उदाहरणार्थ पवित्र शास्त्रात रोमकरास पत्र ८:२४ मध्ये आपण वाचतो की "आपण आशा धरल्याने तरलो." इफिसकरास पत्र २:८.मध्ये आपण वाचतो की "तुमचे तारण कृपेनेच विश्वासाच्याद्वारे झाले आहे."

रोमकरास पत्र ५:१० मध्ये पौलाने आम्हाला सांगितले आहे की, आपल्याला तारण येशूच्या जीवनाकडून मिळते. इफिसकरास पत्र १:७ मध्ये आम्हाला वाचायला मिळते की, तारण येशूच्या रक्ताद्वारे होते. योहान ३:१६ आम्हाला सांगते की, विश्वास तारणाच्या साखळीची आणखी एक कडी आहे. करिंथकरास २ रे पत्र ७:१० मध्ये आपण वाचतो की, "दु:खी असलेले तरी सर्वदा आनंद करणारे, कफल्लक असे मानिलेले तरी सर्ववस्तुसंपन्न अशी आम्ही आपली लायकी पटवितो." पौल आणखी म्हणतो की, "जर तू आपल्या मुखाने येशू प्रभू आहे असे स्वीकारशील आणि देवाने त्याला मेलेल्यातून उठविले

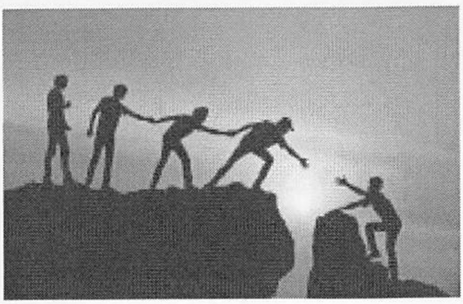

असा आपल्या अंत:करणात विश्वास धरशील तर तुला तारणप्राप्ती होईल" (रोमकरास पत्र १०:९-१०).

धार्मिक शिक्षण देणारा प्रत्येक व्यक्ती येथपर्यंत सहमत आहे. पवित्रशास्त्र इतके स्पष्ट आहे तर आणखी विश्वास कसा केला जावू शकतो? परंतु आता तारणाच्या साखळीचे दोन अन्य भाग येतात पेत्राचे १ ले पत्र ३:२१ मध्ये आपण वाचतो, "त्या पाण्याचा नमुना जो बाप्तिस्मा, त्याच्या योगे देहाचा मळ दूर करणे नव्हे, तर चांगले मन राखण्याचा देवाबरोबर करार करणे होय; तो आता येशू ख्रिस्ताच्या पुन्हा उठण्याच्या द्वारे तुम्हास तारीत आहे." येशूने आणखी म्हटले की, "जो विश्वास धरितो व बाप्तिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल; जो विश्वास धरित नाही तो दंडास, पात्र ठरेल" (मार्क १६:१६).

तारणाची आणखी एक कडी आपल्याला मत्तय १०:२२ मध्ये मिळते. येथे आपल्या प्रभूने म्हटले, "माझ्या नामामुळे सर्व लोक तुमचा द्वेष करितील; जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच तरेल." येथे परमेश्वराच्या लेकरांमध्ये धीर असणे आवश्यक आहे, नाहीतर त्यांचा नाश होईल.

लक्षात ठेवा की तारण एक ईश्वरीय नाटक आहे. मंचावर दोन कलाकार आहेत. परमेश्वराने आपली भूमिका निभावलली आहे; दुसरी भूमिका मनुष्याची आहे. काय आम्ही आपली भूमिका निभावली आहे? तोपर्यंत ही भूमिका पूर्ण होणार नाही, जोपर्यंत आपण त्याच्या आज्ञा पाळत नाही. या गोष्टीवर ध्यान द्या की तारणाच्या साखळीची कोणतीही कडी निघायला नको.

तुम्ही साखळी तोडली आहे काय?

• • •

क्षमा आणि राज्य

- गॅरी सी. हॅम्पटन

सामान्य मानवी संबंधामध्ये एक भाऊ दुसऱ्या विरुद्ध पाप करेल. येशूने नाराज भावाबद्दल म्हटले की, त्याला आपल्या भावासोबत संबंध स्थापित करण्याच्या प्रयत्नामध्ये आपल्या विरुद्ध पाप करणाऱ्या दोषी भावाजवळ जायला पाहिजे. एडरशेम आम्हाला सांगतो की, ही यहुदी गुरूंच्या शिक्षेच्या अगदी उलट होते. येशूचे म्हणणे होते की पीडित पक्ष साक्षीदाराच्या उपस्थितीमध्ये समस्या दूर करण्याचा प्रयत्न करा. कित्येक वेळा तो याला तीनदा बोलाविणे जाणे आवश्यक दर्शवायचे. याशिवाय तो शांततेची रीत स्वीकारत होता. निसंशय जर चूक करणाऱ्याला आपल्या चुकीची माहिती असती तर चूक दुरूस्त करण्याची जबाबदारी पण त्याचीच असायची. (मत्तय ५:२३, २४).

भावाबरोबर पहिल्या प्रयत्नामध्ये यशस्वी न होण्यामुळे येशूने आपल्या शिष्यांना आणखी दोन अन्य लोकांना सोबत घ्यायला सांगितले. भावाबरोबर सल्ला करण्यास ते त्याची मदत करू शकत होते. समस्येला प्रेमाने मिटवून हरवलेला भाऊ मिळू शकत होते. गोष्ट न मिटल्यामुळे समस्या मंडळीजवळ घेऊन जाणे होते, की त्या भावाबरोबर या प्रकारे व्यवहार केला जावा ज्याने परमेश्वराच्या ज्ञानाला न मानण्यास नकार दिला.

"माझा भाऊ माझ्याविरुद्ध किती वेळा पाप करेल आणि मी त्याला क्षमा करू?"

प्रभूच्या शिक्षणासाठी पेत्राची प्रतिक्रियाने हे स्पष्ट आहे की, त्याला प्रेमाचा सार समजला नव्हता. एडरशेमच्या अनुसार रब्बीचं शिक्षण होते की "क्षमा तीनपेक्षा जास्त नाही दिल्या जावी." म्हणून पेत्राला वाटले की तो सात वेळा आपल्या भावाला क्षमा करण्याची गोष्ट विचारून उदार बनत आहे. यावरून येशूच्या उत्तरावरून हे माहिती होते की तो

आपल्या शिष्यामध्ये असे प्रेमळ मन अपेक्षित होता जे खरोखर क्षमा करू शकेल. मग किती वेळेस क्षमा केली जाईल तेव्हा हा मुद्दाच राहणार नाही.

खरोखरच एक ख्रिस्ती व्यक्तीच्या क्षमेची सीमा परमेश्वराच्या क्षमेसारखीच असायला पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराची लेकरे बनायचे त्यांना आपल्या पित्यासारखे प्रेम दाखवण्याचा प्रयत्न करणे आवश्यक आहे. (मत्तय ५:४३-४८). येशूने जे दृष्टांत सांगितले आहेत त्यामध्ये असेच शिक्षण आहे.

परमेश्वराची अद्‌भूत कृपा :

या दृष्टांतासाठी राजा परमेश्वराला दर्शविल्या गेले आहे. त्याने आपल्या सेवकाला हिशोब ठिक करायला बोलावले. एकाला त्याच्या समोर आणण्यात आले ज्याने त्याचे १०.००० किक्कार देणे होते एक किक्कार जवळवळ १३१ पौंड सोन्याचा किंवा ११७ पौंड चांदीच्या बरोबरीचा होता.

एडरशेमने चांगले म्हटले आहे की, आम्ही आमच्या स्वर्गीय राजाचे देणेदार आहोत. ज्याने आपल्याला ते सर्व सोपविले जे त्याचे आहे आणि आम्ही बेहिशोबी कर्जाला खर्च करत त्याला उजाडले आहे किंवा त्याचा दुरूपयोग केला आहे. त्याने पुढे म्हटले आहे की "परंतु जर नम्रपूर्वक पश्चात्तापामध्ये आम्ही त्याच्या चरणाजवळ जाऊ तर तो आपल्या अनंत करूणमध्ये न केवळ आम्हाला दंडापासून सोडवायला परंतु सुवार्तेच्या धन्य प्रकाशनाद्वारे आमचे कर्ज माफ करायला तयार आहे.

मनुष्यजातीसाठी परमेश्वराचे अद्‌भूत प्रेम इतके मोठे कर्ज माफ करण्याच्या इच्छेमध्ये पाहू शकता येते. इस्त्राएलच्या गायकाने घोषणा केली "पश्चिमेपासून पूर्व जितकी दूर आहे तितके त्याने आमचे अपराध आमच्यापासून दूर केले आहेत." त्याने घोषणा केली की "इस्त्राएलांनी यहोवावर आशा ठेवणारे असावे. कारण परमेश्वर दया, कृपा करणारा आणि सुटका देणारा आहे." (स्तोत्रसंहिता १०३:१२). परमेश्वर पापांच्या

पक्क्या डागांना घेऊन त्याला पुसण्यासाठी तयार आहे. पश्चात्ताप करून आणि बाप्तिस्मा घेऊन नव्या मनुष्यामध्ये बदलून जाणाऱ्यांना त्याने पापांना पूर्ण रितीने मिटून टाकण्याचे अभिवचन दिले आहे. येशूचा स्विकार करणाऱ्यांना त्याने प्रामाणिकतेने क्षमा करण्याचे अभिवचन दिले आहे. (प्रेषितांची कृत्ये ३:१९, योहानाचे पहिले पत्र १:९)

निर्दयी सेवक :

दासाने राजाद्वारा केलेल्या उपकारासाठी त्याला धन्यवाद दिला नाही असे पाहायला मिळते. त्याला फार कमी राशी द्यायची होती आणि त्याने त्याला त्याची मागणी केली. त्याच्या सोबतच्या सेवकाने त्याला तीच विनंती केली जी त्याने राजाला केली होती. तरीही त्याने त्याला पैसे आणण्यासाठी वेळही दिली नाही परंतु त्याला कर्जदारांच्या कैदखान्यात टाकले.

सेवकाच्या ह्या कृतीने राजाच्या या गोष्टीत पाहायला मिळते की इतर सेवकांनी सर्व वार्ता राजाला सांगितली. येथे एक असा व्यक्ती होता त्याला खरोखर हे समजले नाही की राजाच्या कृपेमुळे आपल्या एका डोळ्यातले मुसळ काढल्या गेले होते. आता तो आपल्या सोबतच्या सेवकाच्या डोळ्यातला कुसळ काढायला गेला. (मत्तय ७:१-५). दंड देण्याऐवजी क्षमा केली पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराद्वारे क्षमा केली जाते त्यांनीही क्षमा करणारा असणे आवश्यक आहे. (मत्तय ६:१२, १४,१५). पौलाने इफिसकरासच्या भावाना सांगितले "आणि तुम्ही एकमेकांबरोबर उपकारी व कनवाळू व्हा. जशी देवाने ख्रिस्ताच्या ठायी तुम्हाला क्षमा केली आहे तशी तुम्हीही एकमेकांना क्षमा करा (इफिसकरास पत्र ४:३२)"

क्षमा न करणाऱ्यांसाठी परमेश्वराचे उत्तर :

जे सर्व झाले होते त्या सर्वांची बातमी राजाला कळाली तेव्हा तो खूप नाराज झाला. त्याला आपल्या सेवकाकडून त्याचप्रकारे क्षमा करण्याची अपेक्षा होती. त्याने क्षमा केली नाही या कारणाने स्वामीने त्याचे कर्ज तसेच ठेवले आणि त्याला तोपर्यंत कैदखान्यात टाकले.

जोपर्यंत तो पाई न पाई भरेल. जेलच्या भिंतीमधून इतकी मोठी रक्कम चुकविण्याची कल्पना करा. ही संतापाने भरलेली एक अनंत प्रक्रिया असेल.

येशूने म्हटले याप्रकारे जर तुम्हामधून प्रत्येक जण आपल्या भावाला क्षमा करणार नाही तर माझा पिता जो स्वर्गात आहे तुमच्याशी तसेच करेल. शेवटी आपल्यामधून प्रत्येकाने परमेश्वराच्या दृष्टीत पाप केले आहे. आमचे पाप अनंत मरणाच्या योगे आहेत (रोमकरास पत्र ३:१०,२३, ६:२३). तरीही परमेश्वराने आम्हाला सोडवण्यासाठी क्रुसावर आपल्या पुत्राच्या मरणाचे अवर्णनीय दान दिले आहे(करिंथकरास दुसरे पत्र ९:१५, योहान ३:१६,१७). "आम्ही सर्व मेंढरासारखे बहकून गेलो होतो. आम्ही प्रत्येकाने आपआपला मार्ग धरिला होता अशा आम्हा सर्वांचे पाप परमेश्वराने त्याजवर लादिले (यशया ५३:६). खचितच मोठ्या कर्जापासून मुक्त होण्याकरिता उपकार. कारण आम्हाला त्या लोकांना की ज्यांनी आम्हाविरुद्ध अपराध केला आहे त्यांना क्षमा केली पाहिजे. "आणि तुम्ही एकमेकांबरोबर उपकारी व कनवाळू व्हा; जशी देवाने ख्रिस्ताच्या ठायी तुम्हाला क्षमा केली तशी तुम्हीही एकमेकांना क्षमा करा." (इफिसकरास पत्र ४:३२)

• • •

खरोखरच एक ख्रिस्ती व्यक्तीच्या क्षमेची सीमा परमेश्वराच्या क्षमेसारखीच असायला पाहिजे. शेवटी ज्यांना परमेश्वराची लेकरे बनायचे त्यांना आपल्या पित्यासारखे प्रेम दाखवण्याचा प्रयत्न करणे आवश्यक आहे.

(मत्तय ५:४३-४८)

कारभारीपणा

- डब्ल्यू. डग्लस हैरिस

"**का**रभारी म्हटला की, तो विश्वासू असला पाहिजे" (करिंथकरास पहिले पत्र ४:२).

व्यवहारिक ख्रिस्ती लोकासहित कमी लोकामध्ये परमेश्वराच्या प्रती आपल्या जबाबदारीच्या कारभारीपणाची अवधारणा मिळते. परंतु पवित्र शास्त्रात या रूपकाचा उपयोग पुष्कळ वेळेस झाला आहे. या वचनावर शिक्षणावर ध्यान देऊन आम्ही चांगले करू.

कारभारी तो असतो जो कोण्या दुसऱ्यासाठी आर्थिक किंवा संपत्तीच्या माध्यमात व्यवस्थापकाच्या रूपात काम करतो. चांगला कारभारी विश्वसनीय सेवक असतो. ज्याला त्याचा स्वामी, मालक आपल्या व्यवसायाला वाढविण्यासाठी जबाबदारी देतो. परमेश्वराबरोबर आमचा हाच संबंध आहे. म्हणजे आम्हाला जे काही सोपविले आहे त्या सर्वांचा हिशोब द्यावा लागेल.

जेथे कारभारीपण असते तेथे स्वामित्व पण असते. जे काही आमच्याजवळ आहे आणि जे आपण आहोत ते परमेश्वराच्या कारभारीरूपातच आहोत. सृष्टीच्याद्वारा आम्ही परमेश्वराची संपत्ती आहोत (उत्पत्ती १:२६). मुक्तीच्या अधिकाराद्वारे आम्ही येशूमध्ये आहोत. (योहान ३:१६, इफिसकरास पत्र १:७). करिंथ येथील ख्रिस्ती लोकांसाठी पौलाने

सांगितले होते "तुमचे शरीर तुम्हामध्ये वसणारा जो पवित्र आत्मा देवापासून तुम्हाला मिळाला आहे त्याचे मंदिर आहे हे तुम्हास ठाऊक नाही काय? आणि तुम्ही स्वत:चे मालक नाही. कारण तुम्ही मोलाने विकत घेतलेले आहा. म्हणून तुम्ही आपल्या शरीराने देवाचे गौरव करा" (करिंथकरास पहिले पत्र ६:१९,२०). अगदी सत्य आहे की, आमचे काहीच नाही(स्तोत्रसंहिता २४:१). सर्व समय योग्यता आणि संसाधन आम्हाला प्रभूद्वारा त्याच्या सेवेसाठी लावायला दिल्या गेले आहे. वेळ ही प्रभूपासून आहे आणि वेळ, समय, किती लवकर लवकर निघून जातो. (याकोबाचे पत्र ४:१३,१४, इयोब १:२१). प्रयेक योग्यता प्रभूकडूनच मिळते. (अनुवाद ८:१८, मत्तय २४:१४,१५, याकोबाचे पत्र १:१७). सर्व संसाधन आपल्याला वरूनच मिळतात. (तिमथ्याला पहिले पत्र ६:७) धनवान मुर्खाने म्हटले, "माझे धान्य व साठा माझा द्रव्यसंचय." जेव्हा की परमेश्वराने म्हटले, "मग कोणाचे होईल?" (लूक १२:१६-२०) थॉमस हॉरनने याला याप्रकारे म्हटले, "आमचे लेकरे, संबंध, मित्र, सन्मान, घर, जमीन, पैसा, आरोग्य आणि येथपर्यंत कृपाही प्रभूपासून आहे."

कारभारीपणात या गोष्टी मिळतात.

१) विश्वासू असला पाहिजे. (करिंथकरास पहिले पत्र ४:२)

२) आज्ञापालन करणारा असावा. (अनुवाद १०:१२,१३, ११:२६-२८, मत्तय ७:२१-२३)

३) कुटुंब, मित्र आणि सरकारच्या प्रति आपले दायित्वाच्यापेक्षा परमेश्वराच्या दायित्वाला प्राथमिकता देणारा असावा. (मत्तय १०:३७-३९, लुक ५:१०,११, प्रेषितांची कृत्ये ५:२९)

आम्ही तुला तुझेच सोपवतो,
ते दोन जे काही आहे
जे काही आमच्याजवळ आहे ते
तुझेच तर आहे

हे प्रभू, भरोसा, तुझ्याकडूनच मिळाला आहे
याप्रकारे आम्ही खऱ्या कारभाऱ्याप्रमाणे तुझे
बक्षीस प्राप्त करू
आणि जसा तू आम्हाला आशीर्वाद देतो आनंदाने
आमच्या पहिल्या फळाला तुला देऊ.

• • •

जेथे कारभारीपण असते तेथे स्वामित्व पण असते. जे काही आमच्याजवळ आहे आणि जे आपण आहोत ते परमेश्वराच्या कारभारीरूपातच आहोत. सृष्टीच्याद्वारा आम्ही परमेश्वराची संपत्ती आहोत (उत्पत्ती १:२६).

पवित्रतेसाठी बोलावणे

- टोनी डब्ल्यू बॉयड

ख्रिस्ती जीवन पुष्कळशा लोकांसाठी भरपूर काही आहे. खऱ्या सुवार्तेचा एक गुण सर्वांपेक्षा वेगळा असतो. हा गुण पवित्रता आहे. पवित्रता आमच्या जीवनाचा स्वाभाविक भाग नाही. आम्हाला आमच्या आईवडिलांकडून वारसाने मिळत नाही आणि नाही आम्हाला त्या लोकांच्या आसपास राहून ज्यांना आपण पवित्र मानून त्यांचा आदर करतो

पवित्र जीवनाचा आरंभ आज्ञाधारक बालक बनल्याने होतो. ''तुम्ही आज्ञांकित मुले व्हा आणि अज्ञानावस्थेतील आपल्या पूर्वीच्या वासनानुसार वागूवर्तू नका''(पेत्राचे पहिले पत्र १:१४). एखाद्या व्यक्ती आपल्या जीवनाच्या संसारिक इच्छेच्या अज्ञानतेवर पवित्र बनत नाही. परंतु जसे की पौलाने सांगितले, ''देवाची उत्तम, ग्रहणीय व परिपूर्ण इच्छा काय आहे हे तुम्ही समजून घ्यावे, म्हणून ह्या युगाबरोबर समरूप होऊ नका, तर आपल्या मनाच्या नवीकरणाने स्वत:चे रूपांतर होऊ द्या. (रोमकरास पत्र १२:२)

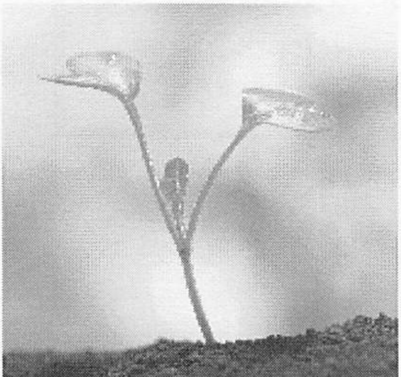

परमेश्वराच्या लेकरांच्या रूपात आम्हाला पवित्र जीवन जगायला बोलावल्या गेले आहे. ''तर तुम्हास पाचरण करणारा जसा पवित्र आहे तसे तुम्हीही सर्व प्रकारच्या आचरणात पवित्र व्हा; कारण असा शास्त्रलेख आहे की तुम्ही पवित्र असा,

कारण मी पवित्र आहे" (पेत्राचे पहिले पत्र १:१५,१६). खरी पवित्रता परमेश्वराबरोबर खरे संबंध असल्यानेच मिळते. जितके आम्ही त्याच्याजवळ असू तितकेच आम्ही आमच्या जीवनाला पवित्र बनवू शकतो.

ही पवित्रता त्या ज्ञानाने आणि सामर्थ्याने आणि प्रेरणा देते की, आम्हाला येशूच्या बहुमोल अविनाशी रक्ताद्वारे विकत घेतल्या गेले आहे, जे की आमच्या पापासाठी मृत्यूची परमेश्वराची अट आहे. (रोमकरास पत्र ६:२३, पेत्राचे पहिले पत्र १:१८,१९, योहानाचे पहिले पत्र २:१,२). आमचे जीवन केवळ थोड्या वेळपर्यंत आहे. "तर ही सर्व अशी लयास जाणारी आहेत म्हणून पवित्र वर्तणुकीत व सुभक्तीत राहून देवाचा दिवस येण्याची वाट पाहत व तो दिवस लवकर यावा म्हणून खटपट करीत तुम्ही कशाप्रकारचे लोक असावे बरे?" (पेत्राचे दुसरे पत्र ३:११).

थोडक्यात आम्ही पाहतो की, ख्रिस्ती व्यक्तीचे जीवन जगापेक्षा वेगळे आहे. परमेश्वराने आम्हाला जगामधून एका अशा जीवनामध्ये बोलावले आहे जे आमच्यासाठी स्वर्गात त्याच्याबरोबर राहण्यासाठी योग्य आहे. या आपण परमेश्वराच्या पवित्र लोकांच्या रूपात जीवन घालवू यासाठी की आम्ही अनंत काळापर्यंत त्याच्याबरोबर राहू शकू.

• • •

"तर ही सर्व अशी लयास जाणारी आहेत म्हणून पवित्र वर्तणुकीत व सुभक्तीत राहून देवाचा दिवस येण्याची वाट पाहत व तो दिवस लवकर यावा म्हणून खटपट करीत तुम्ही कशाप्रकारचे लोक असावे बरे?"

(पेत्राचे दुसरे पत्र ३:११)

प्रचारकांचे प्रकार

मूर्ख प्रचारक :

"भ्रष्टाचार करावा, परमेश्वराविरुद्ध पाखंड सांगावे, भूकेला जीव भूकेला ठेवावा, तान्हलेल्यास पिण्यास काही मिळू देऊ नये म्हणून मुर्ख मूर्खतेचे भाषण करितो, त्याचे मन अधर्म करिते" (यशया ३२:६).

प्रसिद्धी प्रचारक :

"माणसांना खुश करणाऱ्या लोकांसारखे तोंड देखल्या चाकरीने नव्हे तर देवाची इच्छा मनापासून पूर्ण करणाऱ्या ख्रिस्ताच्या दासासारखे ते करीत जा" (इफिसकरास पत्र ६:६).

राजकारणी प्रचारक :

"कारण माझ्या बंधूनो, तुमच्यामध्ये कलह आहेत असे मला ख्लोवेच्या माणसाकडून कळले आहे. माझे म्हणणे असे आहे की, तुमच्यापैकी प्रत्येक जण मी पौलाचा, मी अपुल्लोसाचा, मी केफाचा आणि मी ख्रिस्ताचा आहे असे म्हणतो. ख्रिस्ताचे असे विभाग झाले आहेत काय? पौलाला तुम्हासाठी वधस्तंभावर खिळले होते काय? पौलाच्या नावात तुमचा बाप्तिस्मा झाला होता काय"? (करिंथकरास पहिले पत्र १:११-१३).

फक्त बाप्तिस्मा पसंत प्रचारक :

"कारण ख्रिस्ताने मला बाप्तिस्मा करावयास नव्हे तर सुवार्ता सांगावयास पाठविले. पण ख्रिस्ताचा वधस्तंभ व्यर्थ होऊ नये म्हणून ती वाक्चातुर्याने सांगण्यास पाठविले नाही". (करिंथकरास पहिले पत्र १:१७)

वक्तृत्वपटू प्रचारक :

"बंधूजनहो, मी तर तुमच्याकडे आलो तो वक्तृत्वाच्या अथवा ज्ञानाच्या श्रेष्ठतेने देवाचे रहस्य तुम्हास सांगत आलो असे नाही. तुमचा